

SVĚTLO

TÝDENÍK MATICE CYRILOMETODĚJSKÉ

42. ČÍSLO / XXVII. ROČNÍK

14 Kč • 0,76 €

20. ŘÍJNA 2019

Z obsahu:

**Z misijního poslání církve
není nikdo vyloučen**
Homilie papeže Františka
při nešporách
1. října 2019 v bazilice
sv. Petra v Římě
- strana 2 -

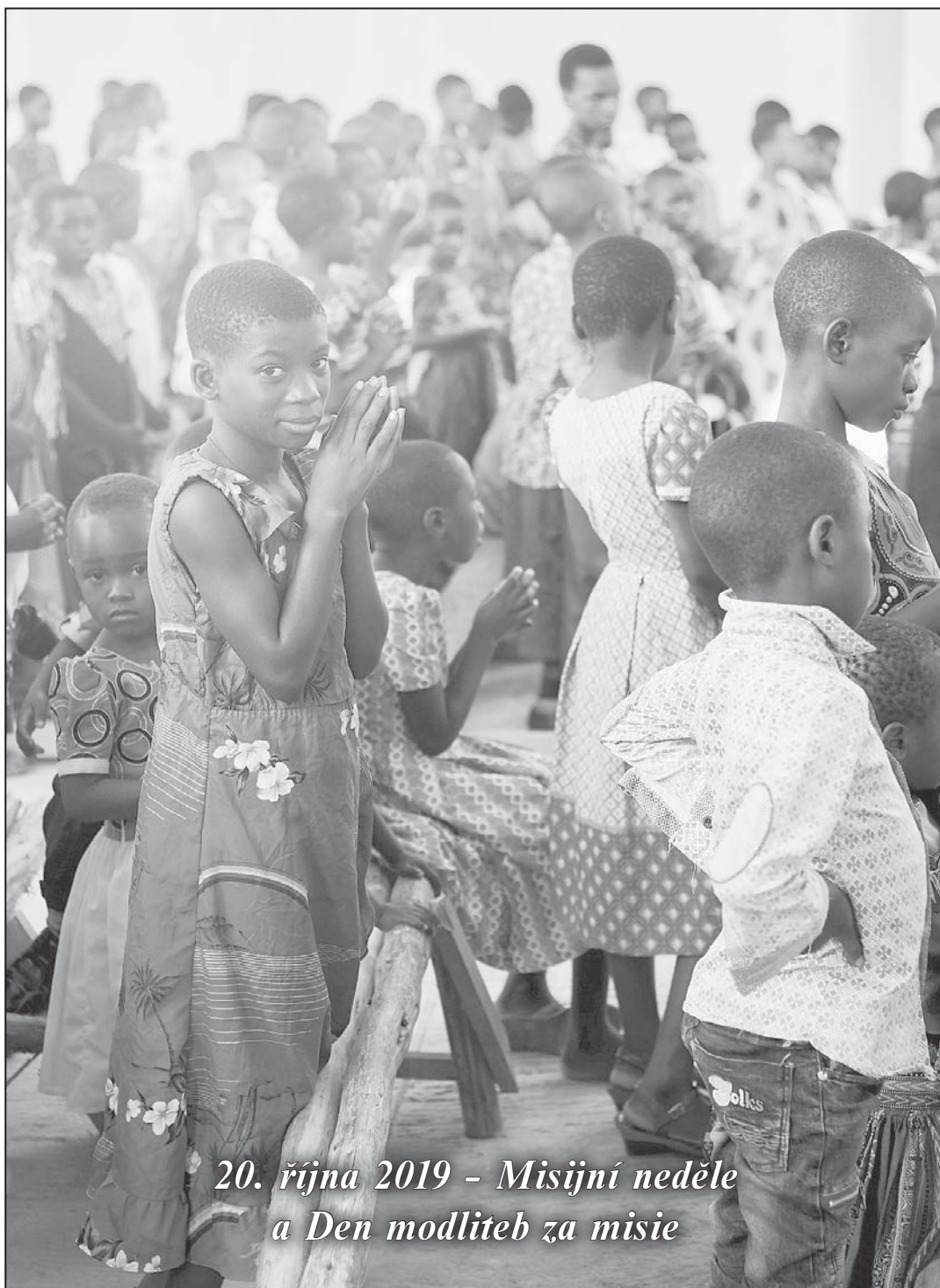
**Blahoslavená Celina
Chludzińska-Borzęcka**
Libor Rösner
- strana 4 -

**Dopis národního ředitele
Papežských misijních děl
k Misijní neděli
20. října 2019**
- strana 5 -

**Supremi apostolatus
officio - Z moci nejvyššího
apoštolského úřadu**
Úryvky z encykliky
papeže Lva XIII.
o posvátném růženci
(1. září 1883)
- strana 6 -

**Pompejská nověna
zachránila naše manželství**
- strana 7 -

Život s Bohem (3)
Raoul Plus SJ
- strana 11 -

*20. října 2019 - Misijní neděle
a Den modliteb za misie*

Z misijního poslání církve není nikdo vyloučen

Homilie papeže Františka při nešporách 1. října 2019 v bazilice sv. Petra v Římě

V podobenství, které jsme slyšeli, se Pán prezentuje jako člověk, který si předtím, než odejde, zavolá svoje služebníky, aby jim svěřil svůj majetek (srov. Mt 25,14). Bůh nám svěřil svůj největší majetek: život, náš i těch druhých, a spoustu rozmanitých darů každému. A tento majetek, tyto dary nejsou něčím, co je třeba schovat

do trezoru; jsou povoláním. Pán nás volá, abychom odvážně a tvořivě tyto dary zužitkovali. Bůh se nás bude ptát, zda jsme se vydali všanc a riskovali, třeba i to, že ztratíme tvář. Tento mimořádný misijní měsíc námi má otřást a pobídnout k tomu, abychom byli činorodí v dobrém. Nejsme notáři víry a strážníci milosti, nýbrž misionáři.

Misionáři se rodí životem, který svědčí; životem, který dosvědčuje, že známe Ježíše. Život promlouvá. Svědectví je klíčové slovo, jehož slovní kořen označuje mučednictví. Především mučedníci dosvědčují víru, a to nikoli slovně, nýbrž životem. Vědí, že víra není propaganda či proselytismus, a váží si daru života. Životem šíří

Pokračování na str. 10

My, kteří hledáme lék na pohromy, kterými trpí naše epocha, máme naději, že budeme moci zažít vítězství Panny Marie nad satanem – tak jako se to stalo v dějinách již tolikrát. Spolu s „papežem růžence“, Lvem XIII., totiž máme sílu modlitby posvátného růžence. (str. 6–7) Tato modlitba má mít pevné místo v životě člověka, neboť skrze ni a na přimluvu Panny Marie působí Bůh zázraky. *Nejen tato modlitba, avšak zvláště tato modlitba.* A se stejnou vírou a nadějí můžeme jistě podepsat i následující papežova slova: „Věříme, že v této době zkoušek, které Církev překonává, je v plánu Prozřetelnosti, aby uprostřed křesťanského světa žila a vzkvétala starodávná oddanost vznešené Panně.“ Čili být ctitelem Panny Marie, nechat se jí vést životem a přijmout její ochranný plášť před veškerým zlem, to je nezbytnou oporou pro úspěch na naší cestě spásy v dnešním světě, tak se vzdalujícím od Boha.

Nacházíme se za polovinou Mimořádného misijního měsíce a dnešní neděli slavíme jako misijní. Položme si tedy otázku: Co pro mne znamená být misionářem? Návod k odpovědi nabízí svatý Pavel v dnešním druhém čtení, podstatná jsou tato slova: hlásej, přicházej, usvědčuj, zakazuj, povzbuzuj, trpělivost, znalost nauky.

Hlásej, tedy dosvědčuj svým životem, že věřit v Trojjediného Boha znamená vést zcela jiný život, než který nabízí dnešní svět a který spočívá v uspokojování vlastních tužeb za každou cenu (str. 9).

Editorial

jování vlastních tužeb za každou cenu (str. 9).

Přicházej s Božím slovem v srdci do tohoto světa a neboj se, že budeš odmítnut. Satan si totiž na Bohu vyžádal, aby tě zkušel. A také nechce pustit duši, kterou již získal – bude o každou takovou bojovat všemi prostředky, až k prolití krve... Tvoji silou je Trojjediný Bůh a Matka Boží: k nim se neustále modli, zvláště za obrácení těch, ke kterým přicházíš s Božím slovem. Ale i za obrácení všech nepřátel Trojjediného Boha – za ně by se měli modlit všichni Ježíšovi učedníci, ale mnozí tak nečiní. Jejich obrácení je možné, ale někdo se za ně musí neustále modlit – kupříkladu Pompejskou nověnu. (str. 7–9) A budou-li přesto zatvrzelí, žel, přijde den, kdy se i oni budou před Bohem zodpovídat – a neobstojí: také to je tvrdá realita dějin spásy. Nenechme se odradit těmi, kdo by nás kvůli takové modlitbě považovali za blázný, neboť v Božím pohledu se počítá jenom spása lidské duše.

Usvědčuj, zakazuj – výborným argumentem je kniha, kterou mnozí z nás znají již od dětství: Písmo svaté. Všechno v něm je vdechnuto Bohem a hodí se k napravování a k výchově v Boží spravedlnosti, ke svatosti života vedoucího k věčné spáse.

Avšak nejen kritičnost je důležitá k rozpoznání dobra a zla. Neméně po-

třebné je i povzbuzení, jež napomáhá hříšníkovi otevřít své srdce Božímu milosrdenství. Je třeba dát takovému člověku bezpečnou naději, jistotu, že může získat věčné štěstí, když přijme nezměnitelnou skutečnost, že Trojjediný Bůh miluje hříšníka a chce, aby se obrátil a byl navěky živ v jeho království.

Nezbytná je trpělivost. Dosáhnout této ctnosti vyžaduje neustálý výcvik, protože člověku je jaksi přirozené, že výsledky svého úsilí chce vidět hned. To není obrazem lásky k Bohu, ale spíše to odráží lidskou pýchu, že já jsem ten, kdo je původcem obrácení druhého člověka. Nikoliv, je to Trojjediný Bůh, a jen jeho milost ve spolupráci s otevřeným srdcem onoho člověka může způsobit zázrak obrácení. Být trpělivý znamená v konečném důsledku být pokorný a nechat vše na Boží Prozřetelnosti – misionář je jen nástrojem, i když významným...

Znalost nauky – nezbytný základ pro uchování a šíření pravé víry i pod tlakem okolního světa, jinak se v tom všem „utopíme“ a dost možná i sejdem na scestí, protože budeme hledat kompromisní cesty, které nejsou cestami Božími. Znalost nauky ve spojení s životem Boha v nás (str. 11–13) je pak oním světlem světa a solí země, kterými má být každý katolický křesťan na základě svého přijetí za Boží dítě při křtu svatém.

Královno posvátného růžence, oroduj za nás a pomáhej nám být pravými misionáři Trojjediného Boha pro tento svět!

Daniel Dehner

Tvůj Pán ti chce dnes připomenout skutečnost, že Bůh je připraven pomáhat svým věrným dokonce daleko za hranicemi jejich očekávání a tužeb. Nikomu se však nechce vnucovat proti jeho vůli. Proto se s láskou sklání především k těm, kteří se na něho vytrvale obrazení s pevnou vírou a důvěrou.

Je mnoho těch, kteří obklopeni svým pohodlím a blahobytem žijí v domněni, že nic neohrožuje jejich postavení, a nepociťují proto potřebu obracet se na Boha. Vlastně ho odsunuli daleko za hranice svého sebejistého světa. Nejednou o nich platí to, co říká Pán v podobnosti o soudci: *Boha se nebojí a na lidi nedají.*

Ale krátce předtím, než Pán vystoupil se svým podobstvím o zpupném soudci, vyslovil vážné varování na adresu všech, kdo jsou si slepě jisti sami sebou⁽¹⁾.

Poukázal na to, jak opovážlivá byla bezstarostnost Noemových a Lotových současníků, kteří blahobytně jedli, pili, kupovali, prodávali a stavěli, až náhle přišly pohromy, které nečekali, a všichni zahynuli. Všechny, kdo nejsou ochotni poučit se ani ze zkušenosti předků, ani z varování proroků, nakonec překvapí zničující pohroma.

Ani v takových hrůzyplných dnech však nebeský Otec nezapomíná na své věrné. Jeho božský Syn chce včas posílit tvou důvěru a dává ti spolehlivý návod, jak si zabezpečit jeho zastání i v době nejhorsších těžkostí: vytrvalou modlitbou.

Takřka humorný obraz zpupného a samolibého soudce je absurdní nadsázkou, která ovšem má být výmluvným argumentem pro tvou neomezenou důvěru a neochvějnou vytrvalost. Jistě si nemyslíš, že by chování tohoto soudce mělo něco společného s postojem a jednáním tvého nebeského Otce. Jestliže však vytrvalé prosby prosté a bezmocné vdovy mohou nakonec zapůsobit i na člověka, který se tak diametrálně liší od dobrého a starostlivého nebeského Otce, tím spíše můžeš být přesvědčen, že Bůh vytrvalého prosebníka neodmítne.

Může se ti ovšem někdy zdát, že jeho vyslyšení dlouho nepřichází. To však ni-

kdy neznamena, že tě Bůh neslyší. Ví daleko lépe než ty sám, co tě skutečně tísní a ohrožuje, ví dokonce velmi dobře, co tě čeká, a zasáhne svou mocnou prací v okamžiku, který je nejpříhodnější, aby se všechno tvoje soužení proměnilo v tvůj prospěch i dobro tvých bližních. Proto vytrvej ve svých modlitbách s jistotou, že se tě *zastane včas*. Bylo by velkou chybou, kdyby ses o svou důvěru nechal připravit svou netrpělivostí.

Bůh si tě nevšímá teprve tehdy, až k němu začneš volat. Jeho starostlivá vševedoucnost vidí mnohem dříve a mnohem více než jen tvé okamžité těžkosti. Poznáváš to z Ježíšových obav: ačkoliv by lidem ve skutečnosti stačilo docela málo, nakonec v době před jeho příchodem nebudou připraveni, aby s pokorou a kající úctou vzývali jeho Otce, a tak si sami uzavřou brány Boží dobroty a milosrdenství. Slyšíš-li z tolika stran naléhavé prorocké výzvy k vytrvalé modlitbě, pokání a obrácení, co je to jiného než ono varování, které vyslovuje dnešní úryvek evangelia. Už před dvěma tisíci lety se Ježíš obává, že právě v kritickém období **nenajde na zemi potřebnou víru**. Tato jeho starost by měla na tebe doléhat s ještě větší naléhavostí než tvé osobní těžkosti.

Copak tě nedojímá vytrvalost a věrnost, kterou ti projevuje Bůh? Tolika i mimořádnými způsoby nepřestává vyzývat k radikální změně a k obnově vytrvalé modlitby. Co je to jiného než projev přízně a otcovské lásky, která se až do poslední chvíle nevzdává naděje na naše obrácení a záchranu. Jen si uvědom, jak daleko jde jeho milosrdenství: ty, kteří by měli prosit, prosí sám Bůh a očekává, že i přesto, že *se ho nebojí a na něho nedbají*, dají se pro Boží trpělivou vytrvalost přece jen pohnout ke změně smýšlení, aby nepropadli záhubě. Je třeba využít času, než bude pozdě: *Přijdou dny, kdy byste rádi viděli aspoň jeden ze dnů Syna člověka, ale neuvidíte.*⁽²⁾

Záleží tedy jen na tobě, jak se ještě dnes rozhodneš, zda se připojíš k vytrvalým prosebníkům, kteří jako Mojžíš neúnavně volají k Hospodinu, aby si vyprosili vítězství nad Nepřítelem, nebo chceš

Vytrvalá modlitba

*Zamyšlení nad liturgickými texty
dnešní neděle*

*Nalezne Syn člověka
na zemi víru, až přijde?*

Liturgická čtení

1. čtení – Ex 17,8–13

Amalečané přitáhli a bojovali s Izraelem v Refidim.

Mojžíš řekl Jozuovi: „Vyber si muže a zítřka vyjdi bojovat s Amalečany, já se zatím postavím na vrchol pahorku s Boží holí v ruce.“ Jozue vykonal, co mu rozkázal Mojžíš, a bojoval s Amalečany. Mojžíš, Áron a Chur však vystoupili na vrchol pahorku.

Když Mojžíš měl zdvižené ruce, vítězili Izraelité. Když ruce spouštěl, vítězili Amalečané. Ruce Mojžíšovy se však unavily; vzali tedy kámen, položili pod něho a on se na něj posadil. Áron a Chur podpírali jeho ruce, každý z jedné strany, takže jeho ruce zůstaly pevné až do západu slunce. Jozue porazil ostřím meče Amalečany a jejich válečné sbory.

2. čtení – 2 Tim 3,14–4,2

Milovaný! Drž se toho, čemu ses naučil a co jsi přijal jako jisté. Víš přece, od koho ses tomu naučil! Od dětství znáš svatá Pisma; ta tě mohou naučit moudrosti, abys dosáhl spásy vírou v Krista Ježíše. Všechno, co je v nich napsáno, je vdechnuto Bohem a hodí se k poučování, k usvědčování, k napravování a k výchově ve spravedlnosti. Tak je potom Boží člověk dokonalý, důkladně vyzbrojený pro každé dobré dílo.

Dokončení na str. 8

spíše setrvat ve falešné sebejistotě, která hrozí, že se tvé srdce zatvrdí a ohluchne i vůči Božím prosbám, výzvám a varováním. Proč tak nerad slyšíš hlas proroků? Oni přece nedělají nic jiného, než co jim uložil milosrdný Pán: *s všestrannou trpělivostí usvědčují, zakazují, povzbuzují, ať je to vhod či nevhod.*

I ty nejchmurnější předpovědi obsahují ujištění, že *Pánovo oko bdí nad těmi, kdo doufají v jeho milost.*⁽³⁾ Drž se proto věrně a s pokorou svého Pána, který tě *střeží ode všeho zlého, je tvým ochráncem po tvé pravici*⁽⁴⁾.

Bratr Amadeus

Poznámky:

⁽¹⁾ srov. Lk 17,22–37; ⁽²⁾ Lk 17,22;

⁽³⁾ antifona k přijímání; ⁽⁴⁾ srov. Ž 121,5.7

Blahoslavená Celina Chludzińska-Borzęcka

Její život provázela spousta ran přímo do srdce. Balzám vědomí, že vše se děje z vůle Boží, jí však všechny rány pomohl zahojit, balzám vědomí, že je uzdravena ranami Kristovými, jí pomohl nést kříž při stoupání na svou osobní Golgotu.

Dne 29. října 1833 se naplnil čas Klementyny Chludzińskiej, když přivedla na svět dceru Celinu Rozálii Leonardu. Jako dítě bohatého zemana Ignáce vyrůstala Celina bez toho, že by poznala nedostatek. Jedinou věcí, která vrhala stín na život této zámožné a vlastenecky smýšlející rodiny, byla skutečnost, že Poláci ztratili svůj stát a úpěli pod jhem tří mocností – Chludziňští konkrétně pod jhem ruským. Žili v Antovilu nedaleko města Orša, toto území je dnes součástí Běloruska.

Vlastenectví se postupem času stalo Celininou takřikajíc čtvrtou přirozeností. Tou druhou byla hluboká zbožnost a z ní vyvěrala přirozenost třetí v podobě lásky k bližním, projevující se službou lidem a neúnavnými skutky milosrdenství všem potřebným. Celina už odmala milovala Pannu Marii, prahla po zasvěceném životě, nakonec ale uposlechla svého otce i rad svého zpovědníka a namísto řeholního hábitu oblékla svatební šaty – to když se v roce 1853 provdala za zámožného zemana Josefa Borzęckého.

Manželství to bylo příkladné, byť provázené kříží – první přišly se smrtí dvou dětí hned po narození. S další dcerou, Hedvikou, mající tehdy jen pár týdnů, strávila Celina v roce 1863 několik měsíců ve vězení v Grodně, kam ji soud poslal za podporu polských patriotů v jejich povstání proti carovi. V roce 1869 pak přišla další rána – její muž Josef ochrnul. Nepomohla ani léčebná kúra ve Vidni, Josef už invalidní vozík do smrti neopustil. Celině nepřišlo na mysl, aby opustila svého manžela, když ji nejvíce potřebuje. Osobně se o něj vzorně starala, s láskou a trpělivostí, jež udivovaly okolí, i s odevzdáním se do vůle Boží, proti níž nereptala, ale zcela se jí podřídila. Hluboce porozuměla tomu, co vnímala už v letech předchozích – že to byla skutečně Boží vůle, aby se za Josefa Borzęckého provdala. Je zde proto, aby dala život dětem, aby byla při něm. Šest let takto manžela opatrovala, až v roce 1874 Josef zemřel.

Celina po pohřbu neměla čas truchlit. Byli tady chudí, o něž chtěla nadále pečovat. Svým dílem k tomu přispívaly i obě její dcery – sedmnáctiletá Celina a dvanáctiletá Hedvika, které vyučovaly místní drobotinu číst a psát. Pochopitelně polsky, nikoli rusky. To vzbudilo negativní pozornost úřadů, u nichž měla vdova Borzęcka z minulosti škraloup. Jeden z úředníků příznivě Celině nakloněný ji varoval před nebezpečím postihu a připojil radu, že by se raději měla ze země vzdálit. Celina usoudila, že má pravdu, vždyť tentokrát už by ruka zákona mohla dopadnout i na obě dcery. Odjela s nimi proto v roce 1875 do Říma.

*Blahoslavená Celina
Chludzińska-Borzęcka*

V hlavním městě křesťanství ožila její dávná touha po zasvěceném životě. Podstatnou roli při tom sehrál P. Piotr Semenenko, představný kongregace resurrekcionistů (*Congregatio a Resurrectione Domini Nostri Iesu Christi* – Kongregace Vzkříšení našeho Pána Ježíše Krista). P. Semenenko se stal Celininým duchovním vůdcem, na jeho popud založila se svou dcerou Hedvikou ženskou odnož této kongregace. Cesta ke zrodu nové řeholní

rodiny byla dlouhá a trnitá, v její půli se musela Celina smířit se smrtí své opory, P. Piotra, nikterak však na ni nezhrala, ale přijala ji jako další ránu osudu, jako projev tajemné Boží vůle.

Posláním sester bylo v duchu charismatu resurrekcionistů usilovat o morálně-duchovní obrození společnosti. K tomu měly přispívat trpělivou a neokázalou prací ve farnostech, ve školách, měly vést adorace pro ženy a dívky, hlásat tajemství Ježíšova umučení a činně předcházet pohanským vlivům, obstarávat zpěv při bohoslužbách a pečovat o liturgické oděvy, sakristii. Dne 6. ledna 1891 složily obě ženy slavné sliby. Za patrona kongregace vybrala Celina sv. Jana Kentského a jako motto tato slova: „*Skrze kříž a smrt ke slávě vzkříšení.*“

Dílo se začalo zdárně rozvíjet. Už na podzim otevřela Celina první řeholní dům na polském území (v Kętach u Wadowic), kde musely sestry přetrpět čtyři roky ústrků, nepohodlí a bídy, než se mohly radovat z vystavění kláštera. Záhy tam fungoval noviciát a škola vyšívání a šití pro dívky z chudých rodin. O rok později (1896) otevřela Celina první dům v Bulharsku a v roce 1900 i v USA. V roce 1905 obdržela mladá kongregace papežské „*decretum laudum*“ čili „*pochvalný dekret*“, což bylo první formální potvrzení řehole Stolcem sv. Petra. (V roce 1923 papež Pius XI. aprobačním dekretem definitivně existenci kongregace založené matkou a dcerou Borzęckými potvrdil.)

Na prahu sedmdesátky začala Celina vážně uvažovat o tom, že odstoupí z místa představené ve prospěch své dcery Hedviky, která byla její nejbližší a nejspolehlivější spolupracovnicí a snažela s ní útrapy „*prenatálního období*“ kongregace, její „*porodní bolesti*“ a byla i u jejich „*prvních krůčků*“. Tyto Celininy plány však v roce 1906 zhatila Hedvičina smrt. Pro Celinu to byla dvojí bolest – bolest rodné matky, která pozbyla milovanou dceru, i bolest matky představené, která přišla o ideální nástupkyni. Pokorně však i tuto událost přijala jako Boží vůli.

„Není nic, co by duše milující Pána Ježíše nevydržela,“ řekla svým spolusestrám, „já s ní najisto počítala, ale Pán Ježíš ji chtěl mít pro sebe a nám vzal to, co mi dávalo z lidského hlediska bezpečí a pokoj. Důvěřuji jen Ježíši, vždyť co bych si počala právě v této chvíli, kdyby se mi jeho pomoci nedostávalo?“

Nadále tedy setrvala v čele kongregace a její postavení potvrdila první generální kapitula, na níž byla zvolena doživotní generální představenou. Krom povinností spojených s tímto postavením ještě plnila roli babičky pěti vnoučat, která porodila její druhá dcera, Celina, a to až do 26. říj-

na 1913, kdy krátce před svými 80. narozeninami zemřela během návratu z vizi-tace v Krakově na zápal plic. Pohřbena byla vedle své dcery Hedviky na hřbitově v Kětach, tam, kde vybudovala první kláš-ter na území dnešního Polska.

Její smrt oplakávalo 214 sester v 18 řeholních domech, jimž zanechala stručnou duchovní závěť: „Žijte v jednotě.“ K sestrám připočteme ještě 16 laických apoštolů tehdy s touto kongregací úzce spojených.

Z její beatifikace 27. října 2007 se radovalo 512 sester a 322 laických apoštolů v 54 domech, které kongregace provo-

zuje např. v Tanzanii, Argentině, Austrálii či Kanadě, kde pracují jako vychovatelky, učitelky, katechetky, sakristiánky či zdravotní sestry. Pro ně všechny (i pro nás) platí slova sestry Celiny, která už byla s to jen napsat, protože v samém závěru života již nemohla mluvit: „V Bohu je věčné štěstí.“

Zázrakem nutným k uznání výjimečnosti jejich ctností a otevírajícím cestu k blahověčení bylo uzdravení jejího prapraprapravnuka (!) Andrzeje Mecherzyńskiego-Wiktora, jenž spadl během horezeckého výstupu ze skály a jehož stav prohlásili lékaři za beznadějný...

Dopis národního ředitele Papežských misijních děl k Misijní neděli 20. října 2019

Milí přátelé misii, příští neděli, jako každý rok, budeme slavit Misijní neděli. Ve všech kostelích na celém světě se budeme modlit za to, aby se evangelium šířilo do celého světa. Misijní neděle je svátkem celosvětového společenství, ve kterém si navzájem vyměňujeme dary duchovní i materiální. I v té nejhudší zemi Afriky se koná sbírka na misie, čehož jsem byl svědkem v tanzanské farnosti, kde lidé dávají, co mohou, z toho mála, co mají, do společného fondu, z kterého pak mohou o to víc čerpat. Misijní neděle je nejsilnější solidaritou celého světa. V ten den se víc než miliarda lidí ve 160 zemích světa modlí za společné dílo evangelizace. Na řadě míst se věřící scházejí v předvečer Misijní neděle ke společným modlitbám. Naši biskupové vyzvali všechny farnosti, aby se do společného mostu modliteb za misie zapojily už v pátek 18. října večer. Děkuji všem, kteří se s námi spojí v modlitbě, ať už v kostelích, či aspoň v rodinách.

Letošní rok je výjimečný také proto, že papež František vyhlásil pro celou církev Mimořádný misijní měsíc říjen 2019. Jedním z klíčových aspektů této události je oslavit stoleté výročí Apoštolského listu *Maximum illud* papeže Benedikta XV., který dal nový podnět misijní práci při hlásání evangelia. Papež František si přeje zno-

vu podnitit vědomí o významu křtu pro Boží lid ve vztahu k misiím církve. Pro tuto oslavu navrhl téma „Pokřtění a poslání: Kristova církev na misiích ve světě“.

Každý pokřtěný je poslaný hlásat evangelium, to znamená radost, do celého světa. Ano, misie jsou v dalekých zemích Afriky, Asie, Jižní a Střední Ameriky a Oceánie, ale svět, ve kterém žijeme, je naše rodina, farnost, společenství, práce nebo škola. Svět je prostor, ve kterém působíme a vytváříme vztahy. Tento svět máme přetvářet

naši žitou vírou, radostí a nadšením. Ježíšova slova „Jděte do celého světa a hlásejte evangelium“ jsou posláním pro všechny pokřtěné. To znamená žít tak, abychom v ostatních lidech vzbuzovali otázky: Jak to, že je ten člověk tak dobrý, radostný nebo spravedlivý? To je cesta k Ježíši.

Dovolte mi, abych Vám upřímně poděkoval za modlitby a veškerou podporu papežských misii v loňském roce. Díky Vaší loňské štědrosti můžeme pomoci chudým lidem v šesti zemích tří kontinentů částkou necelých 15 milionů korun. Pomáháme tak v Ugandě, Zambii, Bangladéši, Indii, Srí Lance a Paraguayi s pastoračními a edukačními projekty. Podporujeme katechisty, stavby a opravy kostelů a kaplí. Pomáháme lidem zlepšovat životní podmínky a podporou řeholních kongregací a diecézních organizací podáváme pomocnou ruku všem potřebným.

Papež František spojuje misie s radostí a připomíná, že když se dělíme s těmi nejpotřebnějšími, spatřujeme v nich Kristovu tvář. Vložme naše úsilí pod ochranu Panny Marie, která nás cestou misijní radosti bude ráda doprovázet.

Za Vaši letošní štědrost při misijní sbírce Vám děkuje a ze srdce Vám i Vaším blízkým žehná

jáhen Leoš Halbrštát, národní ředitel Papežských misijních děl v ČR

Na základě ustanovení Kongregace pro evangelizaci národů a Stanov PMD se Misijní neděle slaví ve všech farnostech a diecézích různého ritu na celém světě. Peníze sesbírané na Světový den misii v každé diecézi, farnosti a institutu katolického světa se odevzdávají příslušné Národní kanceláři PMD a použijí se na hrazení projektů Papežského misijního díla šíření víry.

Za jakoukoliv podporu misii upřímně děkujeme a těšíme se na zprávy o vašich misijních aktivitách!

Více informací:

Papežská misijní díla
Na Kropáčce 30/1
500 03 Hradec Králové
telefon: 604 838 882
číslo účtu: 72540444/2700
e-mail: pmd@missio.cz • www.missio.cz

Supremi apostolatus officio – Z moci nejvyššího apoštolského úřadu

Úryvky z encykliky papeže Lva XIII. o posvátném růženci (1. září 1883)

Papež Lev XIII. v této encyklice píše, že Církev žije ve složitém období, když na ni útočí rozliční protivníci z různých stran. Proto doporučuje jako osvědčený prostředek úctu k Panně Marii prostřednictvím modlitby posvátného růžence. Připomíná také, že síla této modlitby přivedla mnohé bloudící lidi zpět do Církve, že ochránila v 16. století Evropu před hrozcím tureckým nebezpečím...

Nejvyšší Apoštolský úřad, který nám byl svěřen, a nesmírně těžké podmínky současnosti nás každodenně neodkladně upozorňují a takřkajíc naléhavě nutí bdít nad integritou Církve o to více, čím jsou těžkosti, jimiž trpí, větší.

Z tohoto důvodu, pokud je to v naší moci, se snažíme všemi možnými prostředky bránit práva Církve, předvídat a odvracet nebezpečí, která ji ohrožují a která na ni útočí, a zároveň neustále vyzvat Boha o pomoc, neboť pouze s jeho pomocí může mít naše snaha úspěch.

Domníváme se, že pro tuto naši snahu nemůže být účinnější a jistější způsob, než vírou a zbožným uctíváním si získávat přízeň vznešené Panny Marie, Boží Matky, Ochráňkyně našeho pokoje a naší Orodovnice v nebi. Tě, která stojí na nejvyšším vrcholu moci a slávy nebes a může tak svojí přímluvou poskytnout pomoc lidstvu, jež se namáhavě a skrze mnohá nebezpečí snaží dosáhnout věčného města – nebeského Jeruzaléma.

S blížícím se výročím mnoha pozoruhodných projevů dobrodiní, kterých křesťanský svět dosáhl zbožnou úctou k posvátnému růženci, přejeme si, aby celý katolický svět znovu nabídl blahoslavené Panně s velkou upřímností stejnou oddanost a aby tak její Božský Syn na její přímluvu zmírnil a ulehčil neštěstí, jež nás sužují.

[...]

Vždyť Neposkvrněná Panna, která byla vyvolena, aby se stala Boží Matkou, a je tak s Božím Synem sjednocena ve spásu lidstva, požívá u svého Syna takovou přízeň a moc, jakou žádná lidská ani andělská bytost nikdy nemohla a ani nemůže získat. A jelikož je pro ni velkým potěšením pomáhat těm, kdo ji prosí o pomoc, není pochyb, že chce a může říci, že při-

mo touží přijmout prosby, s nimiž se na ni obrací všeobecná Církev.

Tato oddanost vznešené Královně nebes, tak velká a plná důvěry, nikdy nezářila takovým leskem jako tehdy, když bojující Boží církve ohrožovalo nebezpečí šířícího se násilím, kacířství, nepřipustný úpadek mravů, či útoky mocných nepřátel.

Papež Lev XIII.

Starobylá i moderní historie a památné spisy Církve dosvědčují veřejně i soukromě prosby k Boží Matce a pomoc, kterou poskytla. Svědčí rovněž o mnohých okolnostech, když Bůh na její přímluvu udělil mir a pokoj. To je důvod, pro který ji nazýváme Pomocnicí, Utěšitelkou křesťanů, Pomocnicí v boji, Vítězkou a Dárkyní pokoje.

Mezi těmito tituly je třeba připomenout také ten, který je dobře znám a odvozen od růžence, jehož modlitba přinesla velké dobrodiní, za které jí vděčí celý křesťanský svět. Každému z vás, ctihodní bratři, je známo, kolik utrpení a smutku způsobily svaté Boží církvi na konci dvanáctého století albigenké hereze, které přines-

la sekta posledních manichejců. Hereze, které svými zhoubnými bludy zasáhly jižní Francii a všechny ostatní země latinského světa; které svými zbraněmi všude rozsevaly hrůzu a které vraždami a ničením usilovaly o nadvládu v tehdejší světě.

Proti této pohromě Bůh ve svém milosrdenství povolal velkého svatého muže, vynikajícího Otce a zakladatele Řehole kazatelů – svatého Dominika.

On, velký integritou svého učení, příkladem své bezúhonnosti, svojí apoštolskou činností, se odvážně postavil proti nepřítelům katolické církve. Ne silou zbraní, ale veden Božím vnuknutím a milostí, svojí plnou důvěrou a oddaností k posvátnému růženci, který on jako první pod tímto názvem rozšiřoval a který on a jeho následovníci zanesli do všech koutů světa.

Veden tímto Božím vnuknutím a milostí předvídal, že tato oddanost posvátnému růženci bude jako nejsilnější vojenská zbraň prostředkem, který přinutí nepřítelů k útěku a zmaří odvahu a šílenou bezbožnost bludařů.

A výsledek byl skutečně takový. Díky tomuto novému způsobu modlitby, tím, že byla přijata a pravidelně se potom vykonávala tak, jak ji ustanovil svatý Otec Dominik, znovu se začala ujímat zbožnost, upřímná víra, jednota, a plány bludařů a jejich úskoky se rozpadly.

Díky posvátnému růženci se mnozí bloudící vrátili na cestu spásy a zlobu bezbožníků potlačily zbraně těch katolických věřících, kteří byli rozhodnutí odrazit jejich nápor.

[...]

Jelikož je zřejmé, že tato forma modlitby je obzvláště příjemná Svaté Panně a je zvláště vhodná jako způsob obrany Církve a křesťanů, vůbec není překvapující, že mnozí z našich předchůdců se snažili

podporovat modlitbu posvátného růžence a usilovali se o její rozšíření a velmi ji doporučovali.

Tak Urban IV. vyhlásil, že „každodenní modlitba růžence je pro křesťany nevyčerpatelným požehnáním“. Sixtus IV. vyhlásil: „Tento způsob modlitby podporuje projev úcty k Bohu i blahoslavené Panně a je zvlášť vhodný k tomu, aby odvrátil nebezpečí ohrožující svět.“

Lev X. o modlitbě růžence vyhlásil, že tato modlitba „je ustanovena v boji proti heretikům a zhoubným herezím“. Julius II. ji označil za „pýchu Církve“ a svatý Pius V. ji jasně podpořil, když vyhlásil, že „rozšiřováním tohoto druhu modliteb se u věřících zvyšuje zanícení pro meditaci, modlitby jsou vroucnější, věřící se stávají jinými lidmi, temnota herezí se rozptýlila a světlo katolické víry zazářilo v plném lesku“. Nakonec Řehoř XIII. vyhlásil, že „růženec byl sv. Dominikem ustanoven, aby utišil Boží hněv a také proto, aby věřící prosili o přímluvu Pannu Marii“.

[...]

Znáte dobře, ctihodní bratři, těžké zkoušky, kterým je Církev denně vystavena: křesťanská zbožnost, veřejná morálka, ba dokonce samotná víra, která je naším nejvyšším dobrem a počátkem všech ostatních ctností, všechny jsou denně ohrožovány těmi největšími nebezpečími.

Nejenže víte, jak těžká je tato situace a jak těžce ji neseme, ale láskou k bližnímu zakoušíte tyto obavy spolu s námi. Je to totiž jedna z nejbolestnějších a nejžá-

lostnějších skutečností, vidět, že tolik duší vykoupených krví Ježíše Krista je vyvráno vírem zbloudilého století ze spásy a uvrženo do propasti věčné smrti. Potřeba Boží pomoci je dnes tak velká jako v době, kdy velký sv. Dominik zavedl modlitbu růžence Panny Marie jako hojivý balzám na rány své epochy.

Tento velký světec Božím vnuknutím správně vytušil, že pro uzdravení století, v němž žije, je potřebné vrátit se ke Kristu, který je „cesta, pravda a život“, často medítovat o spáse, kterou nám přinesl, a utíkat se k Panně, která je naší patronkou u Boha a dokáže zničit každou herezi. Svatý Dominik ustanovil proto modlitbu posvátného růžence tak, že tajemství naší spásy se nám připomínají postupně a tento způsob meditace je propleten, jakoby provázán modlitbou andělského pozdravení a vroucí modlitbou k Bohu, Otcí našeho Pána Ježíše Krista.

My, kteří hledáme lék na podobné bolesti, nepochybujeme, že když se budeme obracet k Bohu modlitbou, kterou zavedl svatý muž, sv. Dominik, a přinesl jí tolik dobra celému katolickému světu, i my budeme moci zažít, že pohromy, kterými trpí naše epocha, budou zničeny.

Nejenže naléhavě vyzýváme všechny křesťany, aby se modlili tuto zbožnou modlitbu růžence ať už veřejně, anebo ve svých domovech a v kruhu své rodiny a nepřestávali v tomto zbožném úkonu, ale přejeme si, aby zvlášť měsíc říjen byl celý zasvěcen Královně posvátného růžence.

[...]

A vy, ctihodní bratři, čím více vám leží na srdci úcta k Panně Marii a spása lidské společnosti, tím neúnavněji se věnujte tomu, abyste věřící lidi vychovávali ke zbožnosti k Velké Panně Marii a zvyšovali důvěru k ní. Věříme, že v této době zkoušek, které Církev překonává, je v plánu Prozřetelnosti, aby uprostřed křesťanského světa žila a vzkvétala starodávná oddanost vznešené Panně.

Ať patronka lidského společenství s radostí přijme tyto modlitby a úpěnlivé prosby a dosáhne, aby dobří pocítili, že Boží milostí se jejich křesťanské ctnosti posilují, bloudící se vrátí ke spáse a pokání, a dosáhne toho, že Bůh, který odplácí nepravosti, se přikloní k shovívavosti a milosrdenství, osvobodí křesťany i společnost od všech nebezpečí a obnoví tak velmi očekávaný pokoj.

Povzbuzení touto nadějí pokorně prosíme Boha s celou naléhavostí našeho srdce, aby vám, ctihodní bratři, na přímluvu té, do jejichž rukou vložil plnost veškerého dobra, udělil všechny dary svých nebeských milostí. A jako důkaz naší přízně s láskou udělujeme vám, celému vašemu duchovenstvu a vám svěřenému lidu svoje apoštolské požehnání.

*Dáno v Římě, u Sv. Petra, 1. září 1883,
šestého roku našeho pontifikátu
Lev XIII.*

Překlad -md-

Pompejská nověna zachránila naše manželství

Namlouvali mi, že jsem nepodařenec, že nás otec opustil, jen co se dozvěděl, že se mám narodit, a že je to má vina...

Nikdy bych si nemyslel, že budu psát svědectví s tématem svého obrácení, za které vděčím Královně posvátného růžence – Panně Marii. Moje žena se už dřív podělila o svoje svědectví o tom, jak *Pompejská nověna* zachránila naše manželství.

Začnu od počátku. Otec naší matku opustil, když byla těhotná se mnou. Má sestra měla tenkrát jen několik měsíců. Byl jsem problémové a precitlivělé dítě. Chtěl jsem být vždycky dobrý, ale přes veškeré svoje úsilí jsem druhým víc vadil, než jim prospíval. Moje rodina mi nic ne-

říkala o víře a o Bohu. Máma mi říkala, že mám chodit do kostela, ale sama to nedělala. Možná proto, že uzavřela civilní sňatek s jiným mužem poté, co můj otec odešel k jiné ženě. Necítil jsem tehdy žádnou blízkost Boha. První svaté přijímání a biřmování pro mě neměly většího významu, poněvadž jsem nerozuměl jejich smyslu. Základní školu si pamatuji jenom jako proud neustálých proher a ponižování ze strany některých žáků i učitelů. Namlouvali mi tehdy, že jsem nepodařenec, že nás otec opustil, jen co se dozvěděl, že se mám narodit, že je to má vina.

Učitelka ke mně byla nepřijemná, protože jsem byl z chudé rodiny. Říkala mi, že se hodím jen k takzvaným „esům“ [speciální školy – pozn. red.]. A možná by mě dali do speciální školy, kdybych nedělal testy v pedagogicko-psychologické poradně. Tam potvrdili, že jsem dítě chytré, avšak líné.

Už jako mladý chlapec jsem sahal po alkoholu a vyhledával rvačky. Nejdřív – ačkoliv jsem byl sám bit ve škole i doma – jsem se bál mlátit druhé, abych jim neublížil. Žel, po delší době ponižování a fyzického násilí, které jsem zažíval ze strany

svých vrstevníků, ve mně něco prasklo. Vznikla ve mně tehdy obrovská agrese. Moje první rvačka se mi velice zamlouvala, dokonce mi udělala radost. Konečně jsem já ukázal sílu a nebyl ten, kterému se ubližovalo. Od té doby se můj život úplně změnil. Ze zakomplexovaného slabého kluka jsem se stal tvrdákem, na kterého nikdo nemá. Začal jsem silně kouřit, pít a rvát se. To byl můj životní cíl: ukázat všem, že mám nějakou cenu. Tak jsem tenkrát vnímal ono „být někým“. Došlo to až tak daleko, že jsem přestal rozlišovat dobro a zlo...

Skončil jsem základní školu a šel jsem na „učňák“, ale v pololetí druhého ročníku jsem školy nechal. Dostal jsem se úplně na okraj, začal jsem krást. Bral jsem mámě z peněženky peníze, dokonce jsem z domu odnášel nějaké věci. Máma nás měla ráda natolik, jak uměla. Ale jak nám mohla dát opravdovou lásku, když se sama nikdy milovaná necítila, ani v rodném domě, ani v manželství ne? Civilní manželství, ve kterém se narodila moje nevlastní sestra, také mámě nepřineslo vytoužené štěstí. Bylo pro ni jenom dalším rozčarováním a skončilo rozchodem. Otčím hodně pil a mámu mlátil, já jsem to většinou taky schytil. Když ho máma vyhodila, myslel jsem, že teď už bude dobře. Dostali jsme tehdy nový byt s lepšími podmínkami, než to bylo předtím. Bohužel, právě v té době máma začala pít. Svoje trápení a nedostatek síly utápěla v alkoholu. Odcházela z domu a vracela se večer. Vzpomínám si,

že jsem ji mockrát, ještě jako mladý, chodil hledat po vesnici. Několikrát mi také řekla, že se jde do lesa oběsit, že už nemá sílu. Nedokážete si ani představit, jaké je to trauma pro dorůstajícího chlapce, když čeká před domem a vyhlíží mámu – vrátí se, nevrátí... Všechno to mělo velice negativní vliv na mou psychiku. Rozhodl jsem se tehdy, že budu tvrdý. Myslel jsem si, že to pro mě bude lepší. Utrpení mé matky mě už nebude trápit a nebudu muset více plakat, poněvadž to je známým slabostí.

Natolik jsem nenacházel východisko, že jsem se už ve 22 letech dostal do vězení. Odsoudili mě na pět let. Několikrát mě soudili už i dříve, ale to bylo jen s podmínkou. Teď mě nevyhnutelně čekal pobyt v nápravném zařízení. Nijak zvlášť to na mě nezapůsobilo. Pamatuji si, že máma plakala, a mně to bylo jedno. Nic mnou tehdy nedokázalo otrást, jako bych měl srdce z kamene. Dokonce ani fotka mého nemanželského půlročního synka narozeného děvčeti, které jsem ani nemiloval, nedokázala rozbit zeď, kterou jsem se tehdy obklopil... Bohužel, ve vězení jsem se nenaučil ničemu dobrému, leda tomu, co přivádí ke zhoubě: hrubiánství, prohnání, bitkám, sledování pornografie... Věděl jsem, že polovina uvězněných se sem zase vrací zpět, takže jsem neviděl žádný smysl ve změně svého života. Zvykl jsem si na prostředí, ve kterém jsem se nacházel, ani se mi už nezdálo tak hrozné. Dobře, že jsem tam aspoň

dokončil své vyučení. Před koncem trestu mě pustili na propustku. Když se blíží její termín, bál jsem se víc a víc zařízení opustit. Dá se říct, že mě silou vystrčili ven. Dobu své první propustky jsem strávil pitím alkoholu s kamarádem. Ta druhá už byla lepší – během ní jsem poznal svou budoucí ženu, Gošu.

Přišel čas odchodu z vězení a čas hledání práce. Goša mi ve všem pomohla. A tak Pán Bůh začal svůj plán, jak mě obrátit prostřednictvím Goši, která byla a stále je velmi věřícím člověkem. Začal jsem také chodit s Gošou do kostela, ale ne kvůli sobě, jenom kvůli ní. Ničemu jsem tehdy ze mše svaté nerozuměl. Občas jsem při kázání i spal – ne proto, že bylo nudné, ale kvůli tomu, že nic z něho se mě nedotýkalo. Přišel čas našich zasnub a později svatby. Když jsem pronášel slova manželského slibu, nerozuměl jsem jeho opravdovému smyslu. Vlastně jsem tehdy docela v Boha nevěřil a v podstatě jsem svou budoucí ženu obelhal, ale Pán Bůh dál realizoval svůj plán. Za dva roky se nám narodil chlapec. Bylo to krásné, i když těžké. Všechny povinnosti, jaké jsou s dítětem spojené, mě po čtyřech letech začaly dopalovat. Nevychoval jsem svého prvního syna, takže jsem neměl ani potuchy, že rodina, to je obětování se a zápas s egoismem. Nedokázal jsem milovat a nerozuměl jsem tomu, čím opravdová láska je. Po celou tu dobu jsem stále vězel v poutech pornografie, která učí sobeckému přístupu k ženě – jako k předmětu, který má uspokojit mužovu touhu. Tímto způsobem mě satan zcela ovládal. Nejhorší je, že jsem se z toho hříchu nezpovídal tak jako z mnoha jiných. Styděl jsem se ten hřích vyznat před knězem, kromě toho jsem nevěděl, jak vlastně má vypadat zpytování svědomí. Přijímal jsem Kristovo tělo svatokrásně, což připravilo Zlému otevřenou cestu ke mně i k mým blízkým.

Moje ztrocení pornografií zapříčinilo moji zkázu v podobě zaujetí jinou ženou. Věděl jsem, že to, co dělám, je špatné, ale tehdy mě to nezajímalo, ani syn, ani žena, jenom ta známost. Namlouval jsem své ženě, že je to výborná kolegyně, opravdový kamarád – a sám jsem v to věřil. Zdálo se mi, že bez ní nemohu žít. Plácal jsem se v tom všem do chvíle, kdy se má žena za mě začala modlit. Během jejich modliteb jsem byl vzteklý. Choval jsem se ja-

Liturgická čtení - dokončení ze str. 3

Zapřísahám tě před Bohem a před Kristem Ježíšem, který bude soudit živé i mrtvé, zapřísahám tě při jeho slavném příchodu a království: Hlásej slovo! Přicházej s ním, ať je to vhod či nevhod, usvědčuj, zakazuj, povzbuzuj s všestrannou trpělivostí a znalostí nauky.

Evangelium - Lk 18,1-8

Ježíš vypravoval svým učedníkům podobnost, že je třeba stále se modlit a neochabovat: „V jednom městě byl soudce, Boha se nebál a na lidi nedal. Byla v tom městě i vdova, chodila

k němu a říkala: »Zastaň se mě proti mému odpůrci!« Ale on dlouhou dobu nechtěl.

Potom si však řekl: »I když se Boha nebojím a na lidi nedám, přece se té vdovy zastanu, protože mě obtěžuje; jinak sem bude ustavičně chodit a mě trápit.«

A Pán řekl: „Slyšte, co říká ten nespravedlivý soudce! A Bůh by se nezastal svých vyvolených, kteří k němu volají ve dne v noci, a nechal by je dlouho čekat? Říkám vám, že se jich rychle zastane! Ale nalezně Syn člověka na zemi víru, až přijde?“

In vitro pro lesby: Uspokojování tužeb za každou cenu

ko člověk, který nemá svědomí, byl jsem zlý na ženu i na syna... Maria ale modlitby mé ženy vyslyšela a u Ježíše vyprosila moje obrácení a to, že jsem přišel k rozumu. Potom začaly první modlitby s ženou, pokleknutí k modlitbě. Lepšilo se to. Došel jsem se mezi dobré lidi a začal jsem konečně rozumět mši svaté. Později jsme se společně začali modlit *Pompejskou nověnu* s prosbou „o čisté srdce a mysl“ pro mne. Jeli jsme na rekolekce *Hnutí čistých srdcí* do Grodku nad Dunajcem. Byl to ženin nápad. Neočekával jsem, že tam bude tak pěkně. Zvládal jsem modlitby, naslouchal vynikajícím konferencím o víře, Bohu a o manželství, a také krásným svědectvím chlapů s minulostí podobnou té mojí. Denně jsem se účastnil mše svaté. Teprve tam jsem se učil pravdě o Bohu, o manželských vztazích, o tom, čím je opravdová láska, rodina. Cítil jsem se tak, jako bych se znovu narodil... Když jsme se s Gošou modlili v kapli před Ježíšovým obrazem, jeho oči náhle, k mému obrovskému údivu, ožily. Ukázal se mi během modlitby, pocítil jsem jeho velkou lásku a objetí. Nikdy dřív jsem od nikoho nepoznal takovou lásku. Ani od své ženy, která mě má moc ráda, protože díky její modlitbě jsem byl uzdraven ze všeho, co je špatné: z kouření, pití, nadávání, pornografie, strachu apod.

Po návratu domů jsem začal prohlubovat svoji víru – a nadále ji prohlubuji. Modlíme se s ženou pořád *Pompejskou nověnu* na různé úmysly – momentálně za obrácení mé sestry. Modlíme se také sedmidenní modlitbu *Obležení Jericha* za svoje blízké a známé. Výsledky jsou neuvěřitelné, jsou to znamení daná nám Pánem Bohem. Jeden člověk, obrácený po životní zpovědi, se teď modlí nověnu za záchranu vlastního manželství – a půl roku předtím se nám i našim modlitbám posmíval. Další se připravuje na životní zpověď a chce začít život s Bohem. Třetí skončila cizoložné soužití s ženatým člověkem ze dne na den a vrátila se ke své rodině. Napsala nám: „Nevím, co se stalo, mé city se změnilo, je to neuvěřitelné.“ My jsme jí odepsali: „To Bůh tě proměnil a ještě promění.“ Bůh dělá zázraky – uvěřte a modlete se za svoje rodiny i známé. Všichni mají šanci se obrátit, protože Bůh je miluje a jenom On zná cestu do jejich srdcí – ale někdo se za ně musí modlit. Když vyprá-

Francouzi znepokojeni novým zákonem o umělém oplodnění pro lesby a samotné ženy by měli vyjít do ulic. Je to jejich povinnost – prohlásil předseda Francouzské biskupské konference, arcibiskup Eric de Moulins-Beaufort. Na 6. října svolalo hnutí *Manif pour tous* do Paříže masovou demonstraci. Už v minulosti zorganizovalo protest milionů Francouzů proti legalizaci jednopohlavních manželství.

Arcibiskup oznámil, že se osobně demonstrace nezúčastní, protože církev není pořadatelem této akce. Biskupy nicméně znepokojuje arogance vlády, která chce zajistit přístup k oplodnění „in vitro“ lesbickým párům a samotným ženám, navzdory nesouhlasu naprosté většiny společnosti i bioetické komise. Ukazuje to, že deklarace o dialogu se společností zůstává mrtvou literou. Jak dodává předseda francouzského episkopátu, dalším znepokojujícím rysem je podceňování potřeb dítěte, které se oficiálně připravuje o otce. Stejně tak nebezpečné je i zasahování do kompetencí vyhrazených lékařství, říká arcibiskup Eric de Moulins-Beaufort:

„Lékařství se přetváří ve zprostředkovatele služeb. Má předcházet frustraci a utrpení, které je reálné a hluboké, když není možné mít dítě. K lékařským technikám se sahá nikoli kvůli léčení, ale jako odpověď na jisté touhy. Jako biskupové chceme varovat společnost před důsledky této cesty. Státu se totiž zdá, že může vyřešit tato utrpení a frustrace nejen prostřednictvím lékařských zákroků, ale také právní cestou, aby se vytvářel dojem, že je všechno

v pořádku. Je to však cesta, na které bude obtížné přibrzdit. Již nyní si můžeme být jisti, že po »in vitro« pro lesby budou akceptovány také »pronájmy dělohy«. Smutné je také to, že lékařská věda se vydává na cestu, která jí nepřísluší, a jsou na ni vynakládány velké lidské a finanční rezervy, zatímco zdravotní služba vážně pokulhává.“

Předseda Francouzské biskupské konference poukazuje také na zvláštní úlohu křesťanů v probíhající debatě. Mají ukazovat krásu lidské přirozenosti – a zároveň poukazovat na její hranice.

„Věra nás osvěcuje a osvobozuje od toho, co člověka zaslepuje, a tedy od jisté fascinace technikou, od strachu ze samoty, strachu z toho, že nebudeme milováni a sami nebudeme milovat. Právě o to tady přece jde. Dítě v sobě nese výzvu k vyjítí ze sebe, k bezpodmínečné lásce. Je to velmi krásné, ale nelze ospravedlňovat všechny krkolomnosti, které se činí ve snaze uspokojit touhu po dítěti. Umění milovat lze vyjadřovat také jinak. Vyžaduje to však ze strany naší společnosti větší citlivost k osamělým lidem, k těm, kteří nemohou mít děti, včetně homosexuálů. Naštěstí existuje mnoho homosexuálních lidí, kteří se smířili se svou bezdětností, protože vědí, že s lidským životem se nesmí takto experimentovat, a slouží proto společnosti svými silami, velkodušně a kreativně. My křesťané tedy musíme ukazovat, že existují jiné cesty než uspokojování svých tužeb za každou cenu,“ řekl Vatikánskému rozhlasu arcibiskup Eric de Moulins-Beaufort, který stojí v čele francouzského episkopátu.

Zdroj: www.vaticannews.va/cs.html,
18. 9. 2019

vím o svém obrácení, slyším, že jsem se zbláznil. Ale tím se nezabývám. Počítá se jenom pravda a spása naše a našich blízkých a známých.

V minulém roce se nám narodilo děvčátko a nedávno jsme se dozvěděli, že čekáme ještě dalšího člena rodiny. Děkuji své milované ženě za modlitby a vytrvalost v utrpení a velice se jí omlouvám za to zlé, co musela kvůli mně prožít. Moc Tě miluju, Goško, a děkuji Bohu, že Tě postavil do mé cesty, Panně Marii, že mi to nedovolila promarnit a zničila plány, jaké měl satan s naší rodinou. Zrealizoval se Boží plán. Ať Vám všem Bůh zeh-

ná a chrání Vás. Nebojte se obrácení a toho, že se Vám budou smát. Modlete se za ně. Buďte s Bohem!

Daniel, 38 let

Z *Mihujcie się!* 2/2016 přeložila -vv-
(Redakčně upraveno)

Matice cyrilometodějská s. r. o. vydala brožurku „Pompejská nověna“ (sestavila Věra Mrtvá), v níž je představen i krátký životopis bl. Bartola Longa a jeho nověna k Panně Marii Růžencové. Více informací o brožurce, s možností objednávky, naleznete na www.maticecm.cz.

Z misijního poslání církve není nikdo vyloučen

- dokončení homilie papeže Františka ze str. 2

pokoj a radost, mají rádi všechny - i nepřátele - z lásky k Ježíši. Jak bychom tedy my, kteří poznáváme, že jsme dětmi nebeského Otce, mohli zamlčovat radost z toho, že jsme milováni, a jistotu, že jsme drahocenní v Božích očích? Na tuto zvěst čekají mnozí. A jsme za to zodpovědní. Kladme si tento měsíc otázku: Jaké je moje svědectví?

Pán na konci podobenství nazývá „dobrým a věrným“ toho, kdo je podnikavý, ale „špatným a líným“ označuje služebníka, který zaujal defenzivní postoj (srov. Mt 25,21.23.26). Proč je Bůh tak přísný na tohoto služebníka, který měl strach? Co udělal zlého? Jeho špatnost spočívá v tom, že nečinil dobro, zhřešil zanedbáním. Svatý Albert Hurtado říkal: Je dobré nečinít zlo. Ale je zlé nečinít dobro. To je hřích zanedbání. A tento hřích může být celoživotní, život jsme totiž nedostali proto, abychom jej zahrabali pod zem, ale dali jej všanc; nikoli proto, abychom jej drželi, nýbrž věnovali. Kdo je s Ježíšem, ví, že má to, co dává; vlastní to, čeho se vzdává. Dávání je tajemstvím vlastněného života. Nedbalostí popíráme svoje povolání: zanedbání je opakem poslání.

Hřešíme nedbalostí čili proti poslání, když se namísto toho, abychom šířili radost, uzavíráme do tristního nářku a myslíme si, že nás nikdo nemá rád a nerozumí nám. Hřešíme proti poslání, když podléháme rezignaci: „Už to neovládnu, nejsem schopen.“ Jak to? Bůh tě obdařil talenty, a ty se považuješ za natolik chudého, že nemůžeš nikoho obohatit? Hřešíme proti poslání, když si neustále stěžujeme a říkáme, že všechno jde špatně, ve světě i v církvi. Hřešíme proti poslání, když otročíme strachu, který znehybňuje, a necháme se ochromit oním „vždycky tomu tak bylo“. A hřešíme proti poslání, když žijeme život jako obtíž a ne jako dar; když stavíme do středu svoje námahy a nikoli bratry a sestry, očekávající lásku.

„Bůh miluje radostného dárce.“ (2 Kor 9,7) Miluje vycházející církev. Mějme se však na pozoru. Pokud církev nevychází, není církvi. Vycházející, misijnářská církev je taková, která neztrácí čas

pláčem nad tím, co se nedaří, že totiž věřících ubývá a postrádají svoje dávné hodnoty. Církev, jež nehledá chráněné oázy, kde by byla v klidu, a přeje si být pouze solí země a kvasem světa. Ví, že v tom je její síla, ta Ježíšova, nikoli sociální či institucionální váha, nýbrž pokorná a nezjistná láska.

Začínáme dnes misijní měsíc říjen v doprovodu tří „služebníků“, kteří přinesli mnoho ovoce. Cestu nám ukazuje svatá Terezie od Dítěte Ježíše, která z modlitby učinila pohonnou látku misijní činnosti ve světě. Je to také růžencový měsíc. Ptejme se: Jak se modlíme za šíření evangelia, aby naše zanedbání konvertovalo na poslání? Potom je tu svatý František Xaverský, jeden z velkých misionářů církve. Otřásá námi i on, abychom vyšli ze své ulity a dokázali opustit svoje pohodlí kvůli evangelium? A pak ctihodná Paulina Jari-cot, dělnice, která podporovala misie ze své každodenní práce částí svého platu a stála u zrodu *Papežských misijních děl*. A co my? Činíme z každého svého dne dar, abychom překlenuli rozštěpení mezi evangelium a životem? Nežijme prosím víru sakristiovým způsobem.

Provázejí nás řeholnice, kněz a laik. Říkají nám, že z misijního poslání

církve nikdo není vyloučen. Ano, tento měsíc volá Pán také tebe. Volá tebe, otce i matku rodiny, tebe, mladého člověka snícího o velkých věcech, pracujícího v továrně, obchodě, bance, restauraci, nezaměstnaného, nemohoucího na nemocničním lůžku... Pán tě žádá, aby ses daroval tam, kde jsi, tak, jak jsi, a tomu, kdo ti je nablízku. Život nepodstupuj, nýbrž daruj; neplakej nad sebou, ale nech se dojmout slzami toho, kdo trpí. Odvahu, Pán od tebe hodně očekává. Čeká, že se někdo odváží vydat se tam, kde chybí naděje a důstojnost, tam, kde příliš mnoho lidí žije bez evangelijní radosti.

„Mám však jít sám.“ Nikoli, to ne. Pokud máme v úmyslu plnit misijní poslání jako nějaký podnikatelský záměr a za pomoci rozvrhů práce, tak to nejde. Protagonistou misijního poslání je Duch Svätý. Jdi s Duchem Svätým. Jdi, Pán tě nenechá samotného; svědectví ti umožní objevit, že Duch Svätý tě přešel, aby ti připravil cestu. Odvahu, bratři a sestry, odvahu, Matko církvi: najdi opět svoji plodnost v radosti z misijního poslání!

Přeložil Milan Glaser,
Česká sekce Rádia Vatikán
(Redakčně upraveno)

Poselství Panny Marie pro Mirjanu Soldo

„Drahé děti! Vůle a láska nebeského Otce působí, že jsem tu mezi vámi, abych vám mateřskou láskou pomohla v růstu víry v srdci, abyste opravdu mohly pochopit cíl pozemského života a velikost nebeského. Děti moje, pozemský život je cesta k věčnosti, k pravdě a životu - mému Synu. Tou cestou vás chci vést. Vy, děti moje, vy, které stále žijete po větší lásce, pravdě a víře, vězte, že je jenom jeden pramen, ze kterého můžete pít - důvěra v nebeského Otce, důvěra v jeho lásku. Odevzdejte se v plnosti jeho vůli a nebojte se. Vše to, co je pro vás nejlepší, všechno, co vás vede k věčnému životu, vám bude dáno. Pochopíte, že smysl života není stále chtít a brát, ale milovat a dávat. Budete mít pravý mír a pravou lásku. Budete apoštoly lásky. Budete svým příkladem působit, že ty děti, které neznají mého Syna a jeho lásku, si budou přát ho poznat. Děti moje, apoštolové méj lásky, klanějte se se mnou mému Synu a milujte ho nade všechno. Vždycky se snažte žít v jeho pravdě. Děkuji vám.“

2. října 2019

Život s Bohem (3)

HLAVA II.

ZÁKLAD DŮVĚRNOSTI S BOHEM

*Medius vestrum stetit... -
Uprostřed vás stojí... (Jan 1,26)*

„Někdo je uprostřed vás,“ upozorňoval Jan Křtitel Židy na přítomnost Spasitele mezi nimi. „A vy ho neznáte.“

Tato slova Předchůdce platí každému z nás.

Uvědomme si, že mezi námi je NĚKDO.

Snažme se dobře vidět, kdo je tento Host, odkud přichází - a co chce.

* * *

Škoda, že nemáme možnost udělat s každou pokřtěnou duší zpáteční cestu a postavit ji jednou provždy tvář v tvář jejímu křtu.

Pro mnohé křest spočívá jen v tomto: být kdysi dávno v sakristii zapsán do matriky.

Když nás křtili, neměli jsme o tom vědomí. Chraňme se, abychom i dále žili takto.

Ačkoli jsme tehdy nevěděli, co přijímáme, nezůstávejme v nevědomosti o tom, co jsme přijali.

Přestože nám svátost křtu byla dána *bez nás*, nežijme tak, jako bychom byli *bez ní*.

Novorozeně přinášejí do chrámu. Tehdy, řekli bychom, se Bůh stahuje ze svého nebe, plného slávy. Kam jde? Kam se ubírají tři Božské Osoby? Do jakého nového ráje, vznešenějšího a nesmírného? ...

Kam jdou? Do duše maličkého dítěte, na jehož hlavu bude stékat svěcená voda.

Zdalipak víš, Bože můj, kam jdeš? Myslíš na to, zda ti toto dítě bude vždycky věrné? ...

Novorozeně bylo před chvílí pouhým dítětem člověka. Teď vychází z chrámu. Andělé se před ním sklánějí. Je Božím dítětem.

Jisté matce podali dítě, jen co se narodilo. „Teď ne! Políbím ho, až když bude pokřtěné.“

Krásný příklad křesťanského smýšlení! Před křestním umytím je kojeneček pou-

hým malinkým děťátkem. Po křtu má v sobě Nejvyššího.

Když nás Bůh stvořil, dal nám *naše bytí*. Křtem nám dal nadpřirozenou účast na *svém Bytí*.

V den svého narození jsem se stal synem muže a ženy: *Nati*. V den svého křtu „synem Božím“: „*Ex Deo nati*.“⁽¹⁾

Slavíme výročí svého příchodu na svět. Proč neslavíme výročí svého vstupu do Církve? K tomu bychom měli víc důvodů. Vždyť mezi pokolením lidským a pokolením Božím je velká vzdálenost!

Jistý misionář v Severní Americe se zeptal starce, kolik mu je let. „Mám pouhé dva roky. Počítám roky svého života až ode dne, v kterém jsem se skrze svatý křest zrodil pro Boha. Osmdesát let předtím, to nebyl život, ale smrt!“ - Zdali také u nás, kteří jsme již dávno pokřtěni, je podobně svěží úcta a hodnocení svatého křtu?

Jen co se v dítěti začne probouzet rozum, ukážeme mu Boha, který dřímá v jeho duši od křtu, anebo lépe, čekal, dokud se neprobudí schopnosti dítěte. Hned tehdy je učíme poznávat zázrak, že Bůh přebývá v něm, učíme je těžit z toho, žít z něho... Později bude mít ledacos jiného na starosti. Bude jako ostatní lidé: to *podstatné* ho už nebude zajímat.

Využijme u dětí jejich královského daru, že mají novoučké srdce a samovolné chápání božských věcí.

* * *

Bůh žije ve mně? To není možné! To je příliš krásné!...

Žije!

Pán Ježíš ve vznešené modlitbě, kterou přednesl svému Otci na konci poslední večeře s apoštoly, prosí: „... aby všichni *jedno* byli. Jako ty, Otče, jsi ve mně a já v tobě ... já *v nich* a ty ve mně ... aby *v nich* byla láska, kterou jsi mě miloval, a já byl *v nich*.“ (Jan 17,21.23.26)

Ještě zajímavěji hovoří ve velké řeči k Dvanácti, kterou pronesl před touto modlitbou: „Miluje-li mě někdo [žije ve stavu milosti], bude zachovávat mé slovo a můj Otec ho bude milovat a přijdeme *k němu* a uděláme si [my, Božská Trojice] *u něho přibýtek*.“ (Jan 14,23)

Díky tomuto příchodu, říká svatý Petr, se stáváme „divinae consortes naturae“, „*účastnými božské přirozenosti*“ (2 Petr 1,4).

Je třeba jasnějších textů?

Svatý Jan nás nazývá „*děťmi Božími*“, „*filios Dei fieri*“ (Jan 1,12). Podle stvoření jsme služebníky Boha. Služebník je v rodině, avšak ne z rodiny. Křtem jsme se stali „adoptovanými Božími“, čímž my, děti hněvu, jsme dostaly právo říkat Bohu: „Otče náš.“ Tato adopce není jen výsledkem právní dohody, která dává jen ta stejná práva. Dává také tutéž krev.

Živé svatostánky, *templum Dei* ... Bůh v nás celý přebývá. „Já jsem ten, který jsem, ty jsi ta, která nejsi,“ řekl Pán Ježíš jedné světici. Hle, to je milost v naší duši: „Ten, který je,“ přebývajícím v srdci „té, která není“.

Svatý Jeroným, proniknutý obdivem nad touto utěšenou skutečností, napsal Eustachii: „My křesťané bychom se měli chvět nezměrnou a svatou hrdostí.“ - „*Disce sanctam superbiam*.“

Zdalipak i my tak smýšlíme?

Mnohem jinak by vypadaly vztahy našich duší k božskému Hostu, kdybychom plně chápali slova křesťanského filozofa: „Chápejme *nekonečno* ne jako věc, ale jako *osobu*.“

Co vyvolává slovo „posvěcující milost“ v myslích většiny lidí? Představu tajemného, neskutečného, neurčitého světa... Jak to často bývá, i zde jsme obětí abstraktního výrazu. Milost není jen něco, ale také *někdo*.

* * *

Bůh ... věčný ... nesmírný ...

Že by mě tento Bůh tak miloval, že mi chtěl darovat ten život, který má On? Že by si byl řekl: „Budu ho milovat jako syna?“ Že by to byla pravda, co říká svatý Pavel, „předurčil nás, abychom byli syny“? - *in adoptionem filiorum*. (srov. Ef 1,5)

Ano, Bůh mě skutečně tak miloval. Svatý Pavel má pravdu. To je opravdu nad každé pomyšlení: *propter nimiam caritatem*. (srov. Ef 2,4)

„*Deus cordi mei*.“ Bůh je Bohem mého srdce. (srov. Ž 72,26) Hle, nejdokladnější

definice Nejvyššího. Toho, který je tak daleko, ukazuje nám *tak blízko!*

Prisvojovací slovíčko běžného významu „můj Bože, ó můj Bože“ – jak plný význam má! *Můj* Bůh, Bůh, který je *můj!* Já patřím Bohu, ano, neboť on je Bůh; ale také on patří mně, je *můj*.

Bůh je *všudypřítomný* přítomností nevyhnutelnou, všeobecnou. Bůh přítomný v *nás* milostí je přítomný z lásky, proto, že si nás vyvolil!

„Jsi *chrámem Božím*,“ říká křesťanovi svatý Augustin.

„Copak chceš ještě více?“

Přiložím si k uchu mušlí. Slyším hučet celý oceán.

Čirý prelud.

Naslouchám tlukotu svého srdce. V něm se chvěje oceán Života.

Skutečnost. Nejskutečnější ze všech skutečností.

Svatý Jan *na srdci* Ježíšově! ... Závidíme mu tuto důvěrnost.

Duch Svatý v *mém* srdci! ... Tato důvěrnost je moje!

Duch Svatý. To je skutečnost *nejvyšší* – *donum Dei Altissimi*⁽²⁾ – a současně nejvíce naše – *dulcis hospes animae*⁽³⁾. Skutečnost, kterou mohu stejně hledat tak, že se pozdvihnu k nevýslovným výškám lůna Božího, i tak, že sestoupím do nejtíšších hlubin své zbožštěné bytosti.

Když říkáme: „Duch Svatý přebývá v duších spravedlivých“, to neznamená, že třetí Božská Osoba přebývá v nich sama. Kde je ona, je rovněž přítomný i Otec i Syn. Toto přebývání připisujeme jen Duchu Lásky, protože je výslovným dílem lásky.

Chovám zbožné city ke svému křtu, biřmování? Ke slavnosti Nejsvětější Trojice, která je vrcholným bodem křesťanského života?⁽⁴⁾ Ke *Gloria Patri*, Sláva Otci, které je nejplnějším vyznáním, jaké existuje?

Pokud ne, proč omezují svůj duševní obzor?

Pokud ano, kráčím ve stopách velkých přátel Božích.

Svatému Alfonsu Rodriguezovi Bůh ukázal jistého dne, jak v duši šlechtného apoštola Petra Clavera přebývá Nejsvětější Trojice. Možná, že tím chtěl odměnit pokorného vrátného kolegia na Mallorce, jehož prvním vzdechem každé ráno bylo: „Sláva Otci i Synu i Duchu Svatému.“

* * *

Ti, kdo přijímají, přijímají do sebe tělo Ježíše Krista. Naplňuje nás to obdivem. Přesto však toto tělo zůstává v nás jen po docela krátký čas, dokud trvají svaté způsoby.

Kdo žije ve stavu milosti, má v sobě božství Otce, Slova a Ducha Svatého, a to nejen na čtvrt hodinu, ale *tak dlouho, jak chce*; když chce, tak ustavičně.

Copak je méně, přijmout a natrvalo nosit v sobě božství Otce, Syna a Ducha Svatého, než přijímat svaté člověčenství vtěleného Slova, když toto nevyhnutelné trvá v nás jen přechodně?

Toto nic neubírá ze štěstí ze svatého přijímání, ale na druhé straně zvětšuje štěstí ze života ve stavu milosti.

Někdo řekne: „K čemu pak svaté přijímání, když je Bůh v nás již přítomen milostí?“

Bůh chce vyčerpát všechny způsoby, jak se nám dávat, a všechny naše možnosti přijmout ho.

Je *Bůh*. Jako takový se nám dává ve svátosti křtu. Eucharistie je jeho doplněním. Dává nám *Bohočlověka*.

Jsme duše, spojujeme se s ním *duchovně*: posvěcující milostí. Jsme tělo, spojujeme se s ním *tělesně*: svatým přijímáním.

Eucharistie je svátost živých, proto vyžaduje milost posvěcující, tedy Boha přítomného v nás. Jen Bůh sám může v nás hodně přijmout Bohočlověka.

Pán sám to dvakrát vysvětlil svaté Anděle z Foligna: „Jsem tvůj; když mě přijímáš, přijímáš toho, kterého již máš. Přijímej tedy ve jménu Otce i Syna i Ducha Svatého. Já, který jsem hoden, činím tě hodnou.“⁽⁵⁾

Jak ohromné spojení sebe s námi Ježíš vymyslel! Neuspokojil se tím, že *nás vtělil do sebe* v den svatého křtu, ale ještě také *sebe vtěluje do nás*, a to nejen mystickým způsobem, ale tělesným, pokaždé když přijímáme živý chléb.

Vskutku, přijímání existuje jen proto, že existuje stav milosti. Jelikož nadpřirozený stav milosti je život, bylo třeba, aby tomuto životu byl dán pokrm, a to pokrm přiměřený.

Mysleme na toto: člověk je skrze povýšení k nadpřirozenému životu tak velký, že k tomu, aby se uživil, nestačí nic menšího než tělo Syna Božího.

Jsa jednou povolán přijímat nezhahlé božství, připravuji se k tomu, přijímám božství skryté pod způsoby chleba a vína. Bůh zachovává postup: spojit se s Bohočlověkem, *to je svaté přijímání*. Být spojen s Bohem, ale skrytým, *to je stav milosti*. Být spojen s Bohem již ne skrytým, avšak odhaleným, bez závoje, *to je nebe*.

Jiná výhoda ze svatého přijímání, daná samým Ježíšem Kristem: „Kdo jí mé tělo a pije mou krev, zůstává ve mně a já v něm.“ (Jan 6,56)

Přichází *přechodně* jako Bohočlověk, aby jako Bůh mohl lépe zůstat v nás *stále*. Eucharistie je svátost v nejvyšší míře k posvěcování, udržování, rozmnožování a oblažování nadpřirozeného života, života „Tří“ v naší duši. *Přijímání* je nejdokonalejší prostředek spojení.

Abychom mohli být v důvěrném styku s Bohem, k tomu je potřebné, aby Bůh byl přítomný u nás, a to nikoliv přítomný z vysoka a z daleka, ale docela zblízka, bezprostředně.

Je snad stav milosti něco jiného?

Srovnej: Bůh s Mojžíšem v podobě hořícího keře. Zde nemůžeme mluvit o důvěrném styku. Bůh je příliš vysoko. Jeho velikost silně žhne. – Mojžíš je pokořen do prachu.

Bůh s duší uvnitř jejího srdce. Co zde překáží důvěrnosti? Bůh již není vysoko. Jeho velikost je zcela zahalena. – A člověk nejásá vděčností!

Důvěrným přítelem nazýváme toho, koho můžeme oslovit bez obavy, přiblížit se k němu bez okolků a hovořit s ním svobodně a tolikrát, kolikrát jen chceme.

Také my můžeme být důvěrným přítelem Boha... Proč tedy otálíme stát se jím?

Avšak Bůh *ve mně* je neviditelný. – Pravda. Co z toho vyplývá? Neviditelný neznamená neexistující.

Také věci, které jsou neviditelné, mají svoje světlo.

Vzpomínali jsme Mojžíše. Buďme jako on: „*Invisibilem tamquam videns*.“ Neviditelného viděl. (srov. Žid 11,27)

Veźměte ze světa to jediné, co opravdu za něco stojí – *neviditelné skutečnosti* –, ostatní stojí velmi málo.

* * *

„Zdá se, že nadešel čas, kdy toto velké dogma o přivtělení věřících ke Kristu, které zaujímá tak výsostné místo v uče-

Papež ke karmelitánům: Buďte vnímaví k temným nocím lidstva

ni apoštolském, zaujme stejně významné místo při vzdělávání doktorů, jakož i věřících, v teologii i v katechismu; čas, v kterém se na onen bod, na němž svatý Pavel staví celé své dogmatické i morální učení, z kterého odvozuje všechno a ke kterému všechno přivádí, nebude již hledět jako na něco pouze vedlejšího; čas, v kterém pochopíme, že spojení, jež nám Božský Spasitel představuje pod obrazem spojení vinného kmene s jeho větve, je nejen jednoduchou metaforou, ale skutečností, že křtem se opravdu stáváme účastnými na životě Ježíše Krista, že dostáváme, ne obrazně, ale *skutečně* Ducha Svatého, který je zdrojem tohoto života, a že bez toho, že bychom byli zbaveni své lidské osobnosti, stáváme se údy Božího těla, získávající tak božské síly a božská určení.“⁽⁶⁾

(Pokračování)

Ze slovenského překladu

„Život s Bohom“

prof. Štefana Gregoroviče

původního titulu „Vivre avec Dieu“.

Ydral Posol Božského Srdca Ježíšovo,

Trnava 1948.

Český překlad -dd-

(Redakčně upraveno)

Poznámky:

⁽¹⁾ „Zrozen z Boha.“ (srov. Jan 1,13)

⁽²⁾ Překlad: *Dar Boží nejvyšší*.

⁽³⁾ Překlad: *Sladký host duše*.

⁽⁴⁾ Svatý Pierre Lefèvre, první kněz Společnosti Ježíšovy, takto rozjímal o slavnosti Nejsvětější Trojice v roce 1543: „Dnes musíš učinit jedno rozhodnutí: že každoročně, v den Nejsvětější Trojice, jí předložíš všechny své zisky z celého roku. Tento den ať je pro tebe začátkem sklizně plodů celého tvého roku a dovršením všech zisků tvé duše, jakož i výstavby tvého chrámu, v němž jsi připravil svatý příbytek a věčný pobyt Nejsvětější Trojici, v které vyúsťují všechna tajemství Ježíše Krista, jakož i všechny slavnosti, neděle a svátky ustanovené Církví.“ (*Mémorial du bienheureux Pierre Lefèvre*. 1. vyd. z roku 1874, str. 373)

⁽⁵⁾ *Le Livre des Visionis et Instructions*. Hello, 5. vyd., Tralin 1814, hl. 22, str. 92, a hl. 40, str. 164.

⁽⁶⁾ P. RAMIÈRE *Les Espérences de l'Église* III, hl. IV, § 2.

V Konzistorním sále apoštolského paláce přijal papež František stovku účastníků generální kapituly karmelitánů, která v září zasedala v Římě. Tématem kapituly byla věrnost původnímu charismatu, a Petrův nástupce se proto zastavil u tří hlavních linií karmelitánské cesty. Na prvním místě jmenoval věrnost a kontemplaci.

„Církev si vás váží a s myšlenkou na Karmel váže myšlenku na školu kontemplace. Jak dosvědčuje bohatá duchovní tradice, vaše poslání je plodné v té míře, v níž je zakotvené v osobním vztahu k Bohu. Blahoslavený Titus Brandsma, mučedník a mystik, to vystihl takto: »Karmelitánskému řádu je vlastní, třebaže je žebravým řádem činného života a žije mezi lidmi, zachovávat ve velké úctě samotu a odloučenost od světa, právě samotu a kontemplaci totiž považuje za nejlepší část svého duchovního života.«“ citoval František holandského karmelitána, umučeného v Dachau. Zdůraznil, že na význam kontemplativního poslání řádu poukazují také konstituce z roku 1995 (č. 17), které probíhající generální kapitula reviduje. Druhou linií, k níž papež odkázal, je doprovázení a modlitba.

„Karmel je synonymem vnitřního života. Karmelitánští mystikové a spisovatelé pochopili, že »být v Bohu« a »zabývat se jeho věcmi« není vždy totéž. Když se lopotíme pro tisícero Božích věcí a nejsme přitom zakotveni v Něm (srov. Lk 10,38-42), dříve nebo později na to doplatíme: zjistíme, že jsme o Něj cestou přišli. Svatá Maria Magdalena de Pazzi ve svých proslulých *Karmel je synonymem vnitřního života* (1586) píše, že »vlažnost« se může vplížit do zasvěceného života tehdy, když se evangelijní rady stávají pouhou rutinou a láska k Ježíši není již více v centru života. Podobně se do něj může vloudit také světskost, která je nejnebezpečnějším pokušením pro církev, a zejména pro nás, lidi církve. Víím, že toto pokušení se dostalo také mezi vás a způsobilo vážné škody. Modlil jsem se a modlím se za to, aby vám Pán pomohl.“

Právě generální kapitula je příležitostí k načerpání síly Ducha Svatého pro boj s těmito nástrahami, dodal František. Svatý Jan od Kříže vybízí k sestupování do nejhlubšího nitra, kde přebývá Bůh

(*Živý plamen lásky* B, 1,11-12). Eliáš přichází z „pustiny“ pln Ducha, s autoritou toho, kdo v tichosti naslouchal jemnému Božimu hlasu (srov. 1 Král 19,12), povzbuzoval papež karmelitány. Právě život v Boží blízkosti je tím, po čem dnešní svět žízni:

„Náš svět má žízeň po Bohu a vy, karmelitáni, učitelé modlitby, můžete mnohým pomáhat k vyjití z hluku, spěchu a duchovní vyprahlosti. Nejde přirozeně o to, abyste lidi učili hromadění modliteb; učte je, aby byli muži a ženami víry, Božími přáteli, kteří dokáží kráčet cestami Ducha.“

Obnova komunit a služeb se rodí z ticha a modlitby, pokračoval papež a povzbudil karmelitány k důvěře v Pána, s níž „dokáží překonat stagnaci i pokušení redukovat řeholní společenství na pracovní skupiny, které nakonec rozředí základy řeholního života“. Krása řeholního života je nosná sama v sobě a plodí vnitřní pokoj, dodal František. Poslední linií svých doporučení označil slovy láskyplnosti a slitovnosti.

„Kontemplativní člověk má slitovné srdce. Když se láska oslabí, všechno ztrácí chuť. Starostlivá a kreativní láska je balzámem pro ty, kdo jsou unavení a vyčerpaní, pro ty, kdo trpí opuštěností, Božím mlčením, prázdnotou duše, zlomenou láskou. Pokud kolem vás nebudou nemocní a hladoví, opuštění a pohrdaní - maličci, o nichž mluví vaše mendikantská tradice - není to tím, že by vůbec nebyli, nýbrž jednoduše proto, že je nevidíme.“

„Kdo miluje Boha, musí ho hledat v chudých,“ připomněl papež slovy blahoslaveného Angela Paoliho, od jehož smrti brzy uběhne 300 let. Právě láskyplný pohled na bližního chrání kontemplativního člověka od „pseudomistiky“, „sváteční solidarity“ a pokušení vzdalovat se ranám Kristova těla, viditelným také dnes na ponižovaných a zotročovaných bratřích - dodal papež František a vybídl karmelitány, aby byli stále vnímavější k „temným nocím a dramátům lidstva“.

Zdroj: www.vaticannews.va/cs.html,
21. 9. 2019

(Redakčně upraveno)

Pondělí 21. 10. 2019

6:05 Pro víta mundi: Jarda Svoboda **6:45** Trinidad a Tobago: Všichni vy žijí, pojďte **7:40** Výpravy do divočiny: Deštný les Papuy–Nové Guineje **8:45** Ars Vaticana **9:00** Živě s Noe [L] **9:20** V pohorách po horách (63. díl): Zakarpatská Ukrajina – Boržava **9:30** Outdoor Films s Janem Jenkou a Lukášem Kuldou (82. díl): S parkuristy do světa **11:00** Ars Vaticana **11:15** Živě s Noe [L] **11:45** Přejeme si ... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** Filipíny – SILSILA – Ve spojení s Všemohoucím **13:25** Po stopách apoštola Pavla (5. díl) **14:00** Živě s Noe [L] **14:30** Náš dům v kosmu – ekologie a bioetika (36. díl); autor a průvodce Marek Orko Vácha **14:55** Poutní chrám Panny Marie na Chlumku v Luži **15:05** Noční univerzita: Doc. Dr. Rudolf Smahel, Th.D. – Rozvoj osobní víry dítěte **16:00** V souvislostech **16:20** U NÁS aneb Od cimbálu o lidové kultuře (148. díl): Hastrman v Doubravniku **17:30** Můj chrám: Daniel Raus, kostel sv. Tomáše v Praze na Malé Straně **18:00** Živě s Noe [P] **18:30** Putování do Lurd s Luckou a Bárou: Zázraky Pražského Jezulátka **18:35** Sedmihlásky (153. díl): U suseda zahradečka **18:40** Vezmi a čti: Září 2019 **19:00** Víra do kapsy [P] **19:15** ARTBITR – Kulturní magazín (82. díl): S filmem Lara **19:25** Tempo di vlak na Mohelnickém dostavníku 2014 **19:50** Přejeme si ... **20:05** K jádru věci [L] **21:10** Terra Santa News: 16. 10. 2019 **21:30** Živě s Noe [P] **22:05** Kulatý stůl: Dezinformace **23:40** Adopce srdce **0:15** Noční univerzita: P. Michal Zamkovský – Beze mne nemůžete nic... **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Úterý 22. 10. 2019

6:05 Pod lampou **8:10** Poletuchy: Na skok do Trenčína **9:00** Živě s Noe [L] **9:20** V souvislostech **9:40** Muzikanti, hrajte **10:15** Noční univerzita: P. Michal Zamkovský – Beze mne nemůžete nic... **11:05** V pohorách po horách (63. díl): Zakarpatská Ukrajina – Boržava **11:15** Živě s Noe [L] **11:45** Přejeme si ... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** Cvrlikání (71. díl): AG Flek **14:00** Živě s Noe [L] **14:30** Náš dům v kosmu – ekologie a bioetika (37. díl): autor a průvodce Marek Orko Vácha **14:55** Jánošíkove dni 2018 **15:30** Harfa Noemova **16:00** Kulatý stůl: Dezinformace **17:35** Na křídlech andělů **18:00** Živě s Noe [P] **18:30** Putování do Lurd s Luckou a Bárou: Chrám na Skále **18:35** Sedmihlásky (153. díl): U suseda zahradečka **18:40** Hermie a Stanley na táboře **19:15** Vzdělanost – Otec Miroslav **19:30** Zpravodajské Noeviny: 22. 10. 2019 [P] **19:50** Přejeme si ... **20:05** Buon giorno s Františkem [L] **21:00** Česká věda **21:15** Řeckokatolický magazín (216. díl) [P] **21:30** Živě s Noe [P] **22:10** Koncert a cappella: Podzemní festival duchovní hudby 2015 **23:10** Světlo pro Evropu (13. díl) **23:20** Terra Santa News: 16. 10. 2019 **23:40** Ars Vaticana **23:55** Letem jazzem (2. díl) **0:55** Noční repríza dopoledních pořadů.

Středa 23. 10. 2019

6:05 Zpravodajské Noeviny: 22. 10. 2019 **6:25** Noční univerzita: Doc. Dr. Rudolf Smahel, Th.D. – Rozvoj osobní víry dítěte **7:20** Plzeňáci: MFF Strážnice 2019 **8:50** Tajemství skla **9:00** Živě s Noe [L] **9:20** Ars Vaticana **9:30** Přímý přenos generální audience papeže [L] **10:40** Bolívie – V srdci Bolívie **11:15** Živě s Noe [L] **11:45** Přejeme si ... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** Výpravy do divočiny: Deštný les Papuy–Nové Guineje **14:00** Živě s Noe [L] **14:30** Náš dům v kosmu – ekologie a bioetika (38. díl); autor a průvodce

TELEVIZE DOBRÝCH ZPRÁV

- Vysílání denně 6.00 – 1.00 hod.
- Denně: 8.00; 16.00 hod. – programová nabídka TV NOE (změna programu vyhrazena)

Podrobnosti na www.tvnoe.cz

Marek Orko Vácha **14:50** Kde končí Evropa II.: Balkán: Balkán, Turecko a Evropa **15:50** ARTBITR – Kulturní magazín (82. díl): S filmem Lara **16:05** Zpravodajské Noeviny: 22. 10. 2019 **16:25** Historie českých hospiců aneb První hospic v Čechách **16:50** Cvrlikání (71. díl): AG Flek **18:00** Živě s Noe [P] **18:35** Putování do Lurd s Luckou a Bárou: Křížová cesta **18:40** Sedmihlásky (153. díl): U suseda zahradečka **18:45** Povolání – Sestra Olga **19:00** Harfa Noemova **19:30** Terra Santa News: 23. 10. 2019 [P] **19:50** Přejeme si ... **20:05** Večer chval (80. díl) [L] **21:15** BET LECHEM – vnitřní domov (19. díl): Nepomucenum – český ostrov v římském moři **21:30** Živě s Noe [P] **22:10** Noční univerzita: P. Josef Prokeš – Ponesete hojné ovoce [P] **23:05** Generální audience papeže Františka **23:25** Po stopách apoštola Pavla (5. díl) **0:00** Na pořadu rodina (17. díl): Ve zdraví i v nemoci **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Čtvrtek 24. 10. 2019

6:05 Pro víta mundi: Mgr. Bohumír Jakubák **6:50** Outdoor Films s Jiřím Horčíčkou a Radimem Zhořem (60. díl): Divočinou Aljašky **8:20** Terra Santa News: 23. 10. 2019 **8:40** Víra do kapsy **9:00** Živě s Noe [L] **9:20** Světlo pro Evropu (13. díl) **9:30** Kulatý stůl: Dezinformace **11:00** Ars Vaticana **11:15** Živě s Noe [L] **11:45** Přejeme si ... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** Má vlast: Bor v Tachova **14:00** Živě s Noe [L] **14:30** Náš dům v kosmu – ekologie a bioetika (39. díl); autor a průvodce Marek Orko Vácha **14:50** V pohorách po horách (63. díl): Zakarpatská Ukrajina – Boržava **15:00** Generální audience papeže Františka **15:25** Muzikanti, hrajte **16:00** Zpravodajské Noeviny: 22. 10. 2019 **16:20** Řeckokatolický magazín (216. díl) **16:40** Egypt – Stigmatizovaný křížem **17:10** Poletuchy: Na skok do Trenčína **18:00** Živě s Noe [P] **18:30** Putování do Lurd s Luckou a Bárou: Zázračná medaílka **18:35** Sedmihlásky (153. díl): U suseda zahradečka **18:40** Vezmi a čti: Září 2019 **19:00** Večeře u Slováků: 30. neděle v mezidobí [P] **19:30** Zpravodajské Noeviny: 24. 10. 2019 [P] **19:50** Přejeme si ... **20:05** Letem jazzem (4. díl) [L] **21:10** Slovenský Černobyl [P] **21:40** Živě s Noe [P] **22:20** Pod lampou [P] **0:25** Zpravodajské Noeviny: 24. 10. 2019 **0:45** Víra do kapsy: Proč misie? **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Pátek 25. 10. 2019

6:05 Zpravodajské Noeviny: 24. 10. 2019 **6:30** Můj chrám: Daniel Raus, kostel sv. Tomáše v Praze na Malé Straně **6:55** Po stopách apoštola Pavla (5. díl) **7:30** Noční univerzita: P. Josef Prokeš – Ponesete hojné ovoce **8:20** Nededza **9:00** Živě s Noe [L] **9:20** Hlubinami vesmíru s dr. Jiřím Grygarem, Žeň objevů 2018, 1. díl **10:00** ARTBITR – Kulturní magazín (82. díl): S filmem Lara **10:15** K jádru věci **11:15** Živě s Noe [L] **11:45** Přejeme si ... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** Indonésie: Povolání žít spolu **13:20** Ars Vaticana (19. díl) **13:30** Tempo di vlak na Mohelnickém dostavníku 2014 **14:00** Živě s Noe [L]

14:30 Náš dům v kosmu – ekologie a bioetika (40. díl): autor a průvodce Marek Orko Vácha **14:55** Ve službě Šuárů **15:25** Setkání cisterištů v Lukově **15:40** Víra do kapsy **16:00** Zpravodajské Noeviny: 24. 10. 2019 **16:20** Myanmar: na stejné cestě **16:50** Buon giorno s Františkem **17:45** V pohorách po horách (63. díl): Zakarpatská Ukrajina – Boržava **18:00** Živě s Noe [P] **18:30** Putování do Lurd s Luckou a Bárou: Cesta domů **18:35** Sedmihlásky (153. díl): U suseda zahradečka **18:40** Mezi pražci (80. díl): Říjen 2019 **19:25** Děti ulice **19:50** Přejeme si ... **20:05** Kulatý stůl: Memento mori [L] **21:35** Živě s Noe [P] **22:15** Poletuchy: Na skok do Trenčína **23:05** Večeře u Slováků: 30. neděle v mezidobí **23:30** Bolívie – V srdci Bolívie **0:05** Kde končí Evropa III.: Balkán: Zůstat, či odejít? **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Sobota 26. 10. 2019

6:05 Pro víta mundi: Vratislav Švéda **6:50** Harfa Noemova **7:15** Národní kámen **7:55** Služebnice Boží Matka Vojtěcha **8:15** Hermie a Stanley na táboře **8:50** Sedmihlásky (153. díl): U suseda zahradečka **9:00** GOODWILLBOY III. (6. díl): Football **9:40** V posteli POD NEBESY (6. díl) **10:30** Buon giorno s Františkem **11:25** Zpravodajské Noeviny: 24. 10. 2019 **11:45** Přejeme si ... [P] **12:00** Angelus Domini [P] **12:05** Pod lampou **14:10** Terra Santa News: 23. 10. 2019 **14:30** Letem jazzem (4. díl) **15:40** Večeře u Slováků: 30. neděle v mezidobí **16:10** Dědičstvo národov: MFF Myjava 2019 [P] **17:15** Slovo, místo setkání **17:35** Zvěčněné šupolím **18:00** Po stopách apoštola Pavla (6. díl) [P] **18:35** Putování do Lurd s Luckou a Bárou: Cesta domů **18:40** Sedmihlásky (153. díl): U suseda zahradečka **18:45** Muzikanti, hrajte **19:20** Světlo pro Evropu (14. díl) [P] **19:30** V souvislostech [P] **19:50** Přejeme si ... **20:05** Outdoor Films s Anetou a Jakubem Novákovými a Michalem Činčialou (83. díl): Jak se vhodně obléknout při sportu [P] **21:40** V pohorách po horách (64. díl): Dráteničky **21:55** Živě s Noe **23:05** Křesťané v Pákistánu **23:35** Kdo chce kam ... **0:05** Noční univerzita: Doc. Dr. Rudolf Smahel, Th.D. – Rozvoj osobní víry dítěte **0:55** Noční repríza dopoledních pořadů.

Neděle 27. 10. 2019

6:05 Pro víta mundi: ThMgr. Vladislav Volný **7:00** Milovat až do zapomnění **7:50** Řeckokatolický magazín (216. díl) **8:05** Letem jazzem (4. díl) **9:15** Víra do kapsy **9:30** Večeře u Slováků: 30. neděle v mezidobí **10:00** Mše svatá z kostela sv. Jakuba v Trnavě [L] **11:15** Vezmi a čti: Září 2019 **11:30** Ars Vaticana **11:40** ARTBITR – Kulturní magazín (82. díl): s filmem Lara **11:50** Přejeme si ... [P] **12:00** Polední modlitba Sv. otce Františka [L] **12:20** V souvislostech **12:40** Světlo pro Evropu (14. díl) **12:50** Zpravodajský souhrn uplynulého týdne: Zpravodajské Noeviny a Terra Santa News **13:35** Noční univerzita: P. Josef Prokeš – Ponesete hojné ovoce **14:30** Muzikanti hrajte **15:00** Outdoor Films s Anetou a Jakubem Novákovými a Michalem Činčialou (83. díl): Jak se vhodně obléknout při sportu **16:35** Odkaz předků (5. díl): Stará Voda **16:50** Živě s Noe **18:00** Sedmihlásky (154. díl): Dudaly dudanky [P] **18:05** Hermie a potopa **18:45** Silva Gabreta: Jak se rodí šumavský horský les **19:15** Tanzanie – Zanzibar: Jsme odvážní [P] **19:50** Přejeme si ... **20:05** Brána poutníků: Oratorium Jiřího Pavlice **21:15** V souvislostech **21:35** K jádru věci **22:40** Buon giorno s Františkem **23:35** Pokřtění a poslání **23:45** Polední modlitba Sv. otce Františka **0:05** Zpravodajský souhrn uplynulého týdne: Zpravodajské Noeviny a Terra Santa News **0:45** Noční repríza dopoledních pořadů.

Pondelok 21. 10. o 22:30 hod.:

Návrat domov (dokument)

Po porážke Islamského štátu v Iraku sa rodina Valida a Alice vracia do ich zničeného domu. Chcú začať nový život, lenže nič už nie je tak, ako predtým. Napriek ťažkým ranám ale dokáže táto rodina asýrskych kresťanov odpustiť a uchovať si vieru.

Utorok 22. 10. o 16:05 hod.:

Správy zo Svätej zeme

Udalosti zo Svätej zeme, informácie o živote miestnych kresťanských komunít, spravodajstvo z miest spojených so životom Ježiša Krista.

Streda 23. 10. o 17:30 hod.:

Svätá liturgia z Košíc

Priamy prenos Liturgie sv. Jakuba z Košíc, Nad jazerom.

Štvrtok 24. 10. o 20:20 hod.:

Adorácia

Večerná modlitba pred Najsvätejšou sviatosťou z Kaplnky TV LUX, liturgicky vedie dp. Bruno Donoval OP.

Piatok 25. 10. o 20:30 hod.:

Benedikt XVI. – Človek, ktorý miluje pravdu (dokument)

Jeho životnú cestu od detstva až po pápežský stolec zobrazuje dokument Benedikt XVI., Človek, ktorý miluje pravdu.

Sobota 26. 10. o 19:00 hod.:

fa-TAL (Terchová)

Odkrývanie vzácnych talentov v našich farnostiach pokračuje v rázovitej obci Terchová, rodisku Juraja Jánošíka.

Nedeľa 27. 10. o 10:00 hod.:

Svätá omša z Oravskej Polhory

Priamy prenos.

Biskupové českých a moravských diecézi vyzvali ke SPOLEČNÉMU PUTOVÁNÍ DO ŘÍMA PO 30 LETECH, abychom poděkovali za dar svobody a prosili za duchovní obnovu naší země i s přímluvou sv. Anežky České, kterou Svatý otec Jan Pavel II. v roce 1989 svatořečil. **Z děkanátu Valašské Meziříčí** pojede jeden autobus (Svobodovi – Krhová) za rozumnou cenu **od neděle 10. do čtvrtka 14. listopadu 2019. Cena:** 3 300 Kč (doprava a ubytování) a 20 Eur (jízdné po Římě + poutnický balíček). **Příhlášky a informace** na tel. 731 518 511.

BREVIÁŘ PRO LAIKY

19. – 26. ŘÍJNA 2019

Změna v číslování breviáře: levý, nepodbarvený sloupec – dřívější vydání breviáře; pravý, podbarvený sloupec – nové vydání breviáře (2007)

Uvedení do první modlitby dne:	NE 20. 10.		PO 21. 10.		ÚT 22. 10.		ST 23. 10.		ČT 24. 10.		PÁ 25. 10.		SO 26. 10.			
Antifona	812	912	826	928	841	945	857	961	873	978	889	995	1666	1883		
Žalm	783	881	783	881	783	881	783	881	783	881	783	881	783	881		
Ranní chvály:																
Hymnus	812	913	827	928	842	945	857	962	873	978	889	996	1666	1883		
Antifony	813	914	828	929	843	946	858	963	874	979	890	997	906	1014		
Žalmy	813	914	828	930	843	946	858	963	874	980	890	997	906	1014		
Krátké čtení a zpěv	816	917	831	933	847	950	861	966	877	983	893	1000	1668	1885		
Antifona k Zach. kantiku	722	814	831	933	847	950	861	966	877	983	894	1001	1669	1886		
Prosby	817	917	831	933	847	951	861	966	878	983	894	1001	1655	1886		
Závěrečná modlitba	722	814	832	934	847	951	1566	1769	1566	1770	894	1001	1656	1888		
Modlitba během dne:																
Hymnus	817	918	832	934	848	952	862	967	879	984	895	1002	910	1019		
Antifony	818	919	833	935	848	952	863	968	879	985	895	1003	910	1019		
Žalmy	818	919	833	935	849	953	863	968	879	985	895	1003	911	1019		
Krátké čtení	820	921	835	937	851	955	865	970	882	988	898	1005	913	1022		
Závěrečná modlitba	722	814	835	938	851	955	865	970	882	988	898	1006	913	1022		
Nešpory:																
SO 19. 10.																
Hymnus	807	907	821	922	837	939	852	956	867	972	883	989	900	1007	915	1024
Antifony	808	908	822	923	838	940	853	957	868	973	884	990	900	1008	916	1025
Žalmy	808	908	823	924	838	940	853	957	868	973	884	990	901	1008	916	1025
Kr. čtení a zpěv	810	911	825	926	840	943	856	960	871	976	887	994	903	1011	918	1027
Ant. ke kant. P. M.	721	814	722	815	840	943	856	960	871	977	887	994	904	1012	722	815
Prosby	811	911	826	927	841	944	856	960	872	977	888	994	904	1012	918	1028
Záv. modlitba	722	814	722	814	841	944	857	961	1566	1769	1566	1770	904	1012	723	816
Kompletář:	1238	1374	1242	1379	1247	1384	1250	1387	1254	1391	1257	1395	1260	1398	1238	1374

Liturgická čtení

Neděle 20. 10. – 29. neděle

v mezidobí

1. čt.: Ex 17,8–13
 Ž 121(120),1–2.3–4.5–6.7–8
 Odp.: srov. 2 (*Pomoc nám přijde od Hospodina, který učinil nebe i zemi.*)
 2. čt.: 2 Tim 3,14–4,2
 Ev.: Lk 18,1–8

nebo Den modliteb za misie

1. čt.: Iz 2,1–5
 Ž 98(97),1.2–3ab.3cd–4.5–6
 Odp.: srov. 2 (*Hospodin zjevil svou spásu před zraky pohanů.*)
 2. čt.: Řím 10,9–18
 Ev.: Mt 28,16–20
 (nebo jiná čtení z Lekcionáře VI/1)

Pondělí 21. 10. – nezávazná památka bl. Karla Rakouského

1. čt.: Řím 4,20–25
 Lk 1,69–70.71–72.73–75
 Odp.: 68 (*Pochválen buď Hospodin, Bůh Izraele, neboť navštívil svůj lid.*)
 Ev.: Lk 12,13–21

Úterý 22. 10. – nezávazná památka sv. Jana Pavla II.

1. čt.: Řím 5,12.15b.17–19.20b–21
 Ž 40(39),7–8a.8b–9.10.17
 Odp.: srov. 8a+9a (*Hle, přicházím, Pane, splnit tvou vůli.*)
 Ev.: Lk 12,35–38

Středa 23. 10. – nezávazná památka sv. Jana Kapistránského

1. čt.: Řím 6,12–18
 Ž 124(123),1–3.4–6.7–8
 Odp.: 8a (*Naše pomoc je ve jménu Hospodina.*)
 Ev.: Lk 12,39–48

Čtvrtek 24. 10. – nezávazná památka sv. Antonína Marie Klareta

1. čt.: Řím 6,19–23
 Ž 1,1–2.3.4+6
 Odp.: Ž 40(39),5a (*Blaze tomu, kdo svou naději vložil v Hospodina.*)
 Ev.: Lk 12,49–53

Pátek 25. 10. – ferie (příp. slavnost Výročí posvěcení kostela)

1. čt.: Řím 7,18–25a
 Ž 119(118),66.68.76.77.93.94
 Odp.: 68b (*Nauč mě, Hospodine, svým příkazům!*)
 Ev.: Lk 12,54–59

Sobota 26. 10. – nezávazná sobotní památka Panny Marie

1. čt.: Řím 8,1–11
 Ž 24(23),1–2.3–4ab.5–6
 Odp.: srov. 6 (*To je pokolení těch, kdo hledají tvou tvář, Hospodine!*)
 Ev.: Lk 13,1–9

INFORMACE O PŘEDPLATNÉM TÝDENÍKU SVĚTLO NA ROK 2020

CENA ZA JEDEN VÝTISK SVĚTLA V ROCE 2020 BUDE OPĚT 14 Kč

Roční předplatné tedy činí opět 728 Kč, pololetní předplatné 364 Kč, a to včetně poštovného.

Pouze odběratele, kteří odebírají 1 nebo 2 kusy týdně na svoji adresu, musíme bohužel prosit o doplatek části poštovného, protože Česká pošta zdrazila skokově poštovné za službu „Tisková zásilka“ o 2 Kč. Tyto odběratele proto prosíme o zaplacení 100 Kč (na 1 kus) navíc nad rámec předplatného – tedy roční předplatné při odběru 1 kusu činí 828 Kč, při odběru 2 kusů činí 1656 Kč.

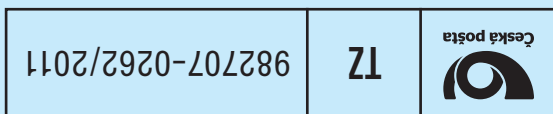
- Odběratelé, kteří již **odebírají 1–10 kusů** (včetně) Světla týdně, najdou všechny informace spolu s příloženou **složenkou** v tomto čísle Světla. Pokud patříte do této skupiny a složenku ani informace uvnitř nenajdete, ozvěte se prosím na naši adresu uvedenou v bodě 4.
- Odběratelé, kteří již **odebírají 11 a více kusů** Světla týdně, budou dostávat **faktury** vždy začátkem měsíce, čtvrtletí, pololetí či roku, stejně **jako dostávali v tomto roce**. První faktura jim tedy přijde ve Světle č. 1/2020.

Pokud chcete provést nějaké **změny v odběru** (počet kusů, adresa, termíny fakturace), prosíme, abyste je nahlásili nejpozději **do 5. prosince 2019 na adresu uvedenou v bodě 4**. Nezapomeňte uvést své odběratelské číslo z pravého rohu adresky.
- Odběratelé, kteří si kupují Světlo od hromadných distributorů (např. v kostele), mohou pokračovat v tomto odběru i nadále beze změn.
- Ti zájemci, kteří **ještě týdeník Světlo neodebírají** a chtěli by si jej předplatit na rok 2020 se zasláním na svou adresu, mohou si jej objednat na adrese:
Matice cyrilometodějská s. r. o.
Dolní nám. 24, 771 11 Olomouc 1
tel./fax: 585 220 626, e-mail: periodika@maticecm.cz

Složenku vložíme do první zásilky.

VÝHODY PRO ODBĚRATELE SVĚTLA:

- při odběru **10–19 kusů** – 10% sleva z prodejní ceny
- při odběru **20–49 kusů** – 15% sleva z prodejní ceny
- při odběru **50–99 kusů** – 20% sleva z prodejní ceny
- při odběru **100 a více kusů** – 25% sleva z prodejní ceny

Na jaře a na podzim 2020 uveřejníme ve Světle nabídku knih, kde poskytneme našim odběratelům **slevu z prodejních cen našich titulů a vybraných knih z jiných nakladatelství.**

www.maticecm.cz

Matice cyrilometodějská s. r. o.
Dolní nám. 24
771 11 Olomouc 1